

MX-5

nummer 120
winter 2022

magazine

Dé collectieve autoverzekering voor MX-5 leden

Met scherpe tarieven en
goede voorwaarden!

De Smale
ASSURANTIEKANTOOR

- zeer lage premie
- ook als enige auto
- uitstekende voorwaarden
- polis op basis van taxatie- of aanschafwaarde
- of polis op basis van schadevrije jaren

Wilt u meer weten over
Verzekeringen, Hypotheken of Bankzaken
kijk op onze website
www.smale.nl

Rijksweg Zuid 12
6662 KD Elst Gld.
T : 0481-375002
M : info@smale.nl
I : www.smale.nl

RegioBank
Zelfstandig Adviseur

lid van
Adfz

Inhoud	1
Van de redactie	1
Colofon	2
Evenementen	2
Vacatures bestuursleden	2
Kopij	2
Van de voorzitter	3
Gedenkwaardige viering van onze club	4
Het jubileumweekend vanaf de start in Noord-Oost	8
Miniserie ereleden (deel 3): Herman Brouwer	10
Een gezinsuitje met de Miata met 4 personen?	13
Lustrum rit van Dussen naar Ermelo	14
Lustrumweekend, wát een feest!	17
In gesprek met ... Wim van der Berg	18
Winnaar van de wallpaperwedstrijd	21
Van koekoeksklok via serpentine naar de Elzas	22
Een beetje meer licht voor de ND	28
Oud & Nieuw - Van ND naar ND	29
Langs Berg en Dal	30
Eerbetoon	32
Nieuwe leden	33
Vacature Technische Commissie	35
Een nieuwe manier van inschrijven	35
Nergens smaakt hij beter	36
Tom Matano: ontwerper van de MX-5	40
Het Land van Maas en Waal	42
Hollandse Kroon	44
Technische dag bij autobedrijf Huisman	47
Bronsgroen eikenhout	48
Mazda MX-5 Cup	50
Wetenswaardigheden	52

van de redactie

Er is een prachtig zesde lustrumweekend georganiseerd door de hiervoor ingestelde lustrumcommissie, bestaande uit vertegenwoordigers van het bestuur en alle commissies, met ook prachtige ritten die uitgezet zijn door de Evenementen Commissie. Vanuit drie richtingen kon er naar Ermelo worden gereden, waar het feestgedruis plaats vond. Na het gezellige feest nog een mooie rit op zondag dwars door de Veluwe bossen, heerlijk om daar door te rijden. Echt een compliment aan iedereen die zijn/haar steentje heeft bijgedragen aan de organisatie van dit onvergetelijke weekend. Er zijn ook diverse leuke verhalen binnengekomen van de verschillende ritten en het feest.

De winter komt eraan en vele MX-5jes worden dan in de winterstalling gezet. Dat wil zeggen dat men de accu aan de druppellader aansluit, een volle tank met E5 benzine om het aantrekken van vocht te voorkomen, banden op 3,5 Bar gezet om te voorkomen dat er platte vlakken op de banden komen. En dan ook nog een mooie hoes over de MX-5 heen. Vaak wordt dan ook de belasting geschorst voor deze winterperiode. Dit geldt alleen voor diegene die geen pekel aan zijn/haar MX-5 wil hebben. Maar er zijn er ook velen die de MX-5 gewoon blijven gebruiken het hele jaar door. En een aantal van die diehards rijden dan ook gewoon open.

De redactie wenst u allen fijne kerstdagen en een voorspoedig en vooral gezond 2023.

Alfons Jannink
redacteur MX-5 magazine

MX-5 magazine

MX-5 Magazine is het officiële orgaan van de Mazda MX-5 Club Nederland en wordt gratis toegezonden aan leden en adverteerders. Het magazine verschijnt vier keer per jaar. Oplage 1.600 exemplaren. Niets uit deze uitgave mag worden overgenomen of vermenigvuldigd zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. Alle prijzen en specificaties onder voorbehoud van tussentijdse wijzigingen. Aan de teksten in dit magazine kunnen geen rechten worden ontleend.

Redactie: Alfons Jannink
mail: redactie@mx5club.nl

Vormgeving: Jerney de Jong
Drukwerk: Drukkerij De Groot

Omslagfoto's: Oscar Hoogendoorn
Lustrumfeest Heerlijkheid van Ermelo

Correspondenten: Ernst-Jan Mastenbroek
Lou Hermens

Correcties: Top!-Punt Redactie-correctie-vertaalbureau

Aan dit nummer werkten verschillende clubleden mee

Clubbestuur:
Gerd Jansen (voorzitter)
mail: voorzitter@mx5club.nl

Lou Hermens (secretaris / portefeuille magazine en adverteerders)
mail: secretariaat@mx5club.nl
adverteren@mx5club.nl

Lennart Suurmond (penningmeester)
mail: penningmeester@mx5club.nl

Ton de Graaf (lid, EC Algemeen)
mail: evenementen@mx5club.nl

Anton Zoetmulder (lid, / portefeuille EC jeugd)
mail: jeugd zaken@mx5club.nl

Jeroen Feelders (lid / portefeuille TC en website commissie)
mail: webmaster@mx5club.nl

Jan Megens (lid)

Ledenadministratie: Henk Koning
mail: ledenadministratie@mx5club.nl

Nieuwsbrief:
mail: agenda@mx5club.nl

Ereleden: Herman Brouwer, Jim Duim, Frank den Hoed

Adverteren? Mail naar adverteren@mx5club.nl
Sponsoring en advertentiewerving: Lou Hermens

Informatie over de Mazda MX-5 Club Nederland is te vinden op de website van de club: www.mx5club.nl

Vragen over de website? Mail naar: webmaster@mx5club.nl

Technische vragen? Mail naar techniek@mx5club.nl

Contributie: 51 euro per jaar (automatische incasso: 48 euro) met eenmalig inschrijfgeld van 25 euro.

Nummer 120, winter 2022
Copyright Mazda MX-5 Club Nederland
ISSN 1568-0213

Evenementenrekening:
rekeningnummer NL05ABNA0580831329
t.n.v. Mazda MX-5 Club Nederland

Contributierekening:
NL71INGB0677306954
t.n.v. Mazda MX-5 Club Nederland

Evenementen 2022-2024

In verband met coronavirus onder voorbehoud.

Clubritten

23 april 2023 Seizoensopener

28 mei 2023 Groningerrit 1

3 juni 2023 Tulpepetanerit

17 september 2023 Heusden en Altena rit

19 mei 2024 Groningerrit 2

Meerdaagse ritten

17 t/m 21 mei 2023 Hemelvaartweekend Duitsland

11 t/m 18 juni 2023 Sudtirool

10 t/m 16 september 2023 Spanjerit

Extern

18 augustus 2023 Miatas at Summertime

Mazda MX-5 Cup

Nog niet bekend

VACATURES BESTUURSLEDEN

We zijn op zoek naar nieuwe bestuursleden!

Binnen het bestuur hebben we behoefte aan een nieuwe voorzitter en twee bestuursleden:

- Heb je ruime bestuurservaring in je werk en/of binnen verenigingen? Vind jij het leuk om leiding te geven aan het ontwikkelen van beleid en richting te geven aan de koers van de Mazda MX-5 Club Nederland? Beschik je over organisatorische kwaliteiten en heb je een goede mondelinge en schriftelijke uitdrukkingsvaardigheid? Solliciteer dan op de functie van **voorzitter**. Tijdsbesteding: een dagdeel per week.
- Heb je organisatorische kwaliteiten en wil je bijdragen aan het besturen van onze club in het algemeen, of heb je een financiële achtergrond en word je gelukkig van het maken van een sluitende begroting en een kloppende balans? Solliciteer dan voor de functie van **bestuurslid**. Tijdsbesteding: een dagdeel per week.

Wil je meer informatie of wil jij je aanmelden, neem dan contact op met Gerd Jansen via: voorzitter@mx5club.nl.

Kopij en beeldmateriaal voor MX-5 magazine 121 Voorjaar graag uiterlijk **vóór maandag 6 februari 2023** sturen naar het redactieadres:

redactie@mx5club.nl

Kopij en beeldmateriaal graag sturen onder vermelding van MX-5 magazine [nummer] + onderwerp

Beeldmateriaal ook los aanleveren, dus niet alleen in Word of PDF!
Foto's minimaal 2 MB JPEG

Tenzij schriftelijk anders is afgesproken gaat de inzender van kopij en foto's er mee akkoord dat het materiaal eigendom wordt van de MX-5 club. De inzender kan geen rechten ontleen als het materiaal niet wordt gepubliceerd of in onderdeel wordt veranderd.

Van de voorzitter

Tekst en foto's: Gerd Jansen

Tijdens het schrijven van dit stukje tikt de regen tegen de ramen, geen weer om met de MX-5 te gaan rijden helaas. Gelukkig kunnen we terugkijken op een prachtig cabrioseizoen. Wat hebben we kunnen genieten met onze cabrio's.

Het hoogtepunt was toch wel het Jubileumweekend. Wij zijn gestart vanuit Nieuwleusen en via een prachtige, afwisselende rit kwamen we aan bij hotel De Heerlijkheid van Ermelo. Een toplocatie waar de auto's prima konden staan op de parkeerplaats. Vanuit de andere locaties waren de ritten ook zo mooi, hoorde ik. Het was heerlijk om zo veel leden weer te kunnen zien, te kunnen omhelzen en wat hebben we heerlijk bij kunnen praten. Dit allemaal onder het genot van een drankje en later van een geweldig buffet. Wat was het ook mooi dat alle drie ereleden met hun partners aanwezig waren. Ik heb genoten van hun anekdotes uit de geschiedenis van onze club. Bedankt Herman, Jim en Frank voor jullie aanwezigheid. Tijdens de feestavond die volgde gingen bij menigeen de voetjes van de vloer en genoten velen van de trucs van de aanwezige goochelaar. Heel knap wat die man allemaal kon. Voor de karikatuurtekenaar stond een rij en de tekeningen zagen er prachtig uit.

De weergoden waren ons heel goed gezind, het gehele weekend hadden we een stralende zon. De rit op zondag eindigde bij Theater Orpheus in Apeldoorn waar we konden genieten van de F1- race met Max Verstappen. Een topafsluiting van een prachtig weekend. Vanaf deze plaats nogmaals een bedankje aan alle mensen die hebben geholpen om van dit weekend een succes te maken.

Binnen het bestuur zijn we nog op zoek naar een opvolger voor mij en Lennart. En voor Ton eindigt na dit seizoen zijn zittingsperiode. Heb je zin om mee werken aan de toekomst van onze club neem dan contact op met mij of een van mijn medebestuurders.

Komend jaar staan er al weer een aantal prachtige ritten en andere evenementen op de agenda. Maar er is zeker nog ruimte voor meer. Trek de stoute schoenen aan en organiseer eens een rit, b.v. in je eigen omgeving. Je kent vast wel wat mooie routes in de buurt die je aan de medeleden wilt laten zien. Op de site staat het draaiboek waarin duidelijk staat hoe je de rit kunt organiseren.

Rest mij om jullie allemaal fijne feestdagen te wensen en een heel gelukkig en gezond 2023!

Gerd Jansen

Voorzitter

voorzitter@mx5club.nl

Foto: Oscar Hoogendoorn

Gedenkwaardige viering van het **30-jarig bestaan** van onze club

Tekst: Lou Hermens

Foto's: Oscar Hoogendoorn, Jan Gras en Gerd Jansen

2022 is een bijzonder jaar voor onze mooie club. 30 jaar geleden op 25 april 1992 werd onder leiding van de eerste voorzitter Jan-Albert Taminiau in Driebergen de oprichtingsbijeenkomst gehouden. Ook dit jubileum kon natuurlijk niet voorbij gaan zonder het in stijl te vieren. En dat is heel goed gelukt in het weekend van 3 en 4 september; ons lustrumweekend.

De voorbereidingen

Vergis je niet. Zo'n lustrumweekend organiseren is niet met een kwinkslag gebeurd. Al een jaar van tevoren zijn de voorbereidingen begonnen. In de eerste plaats werd een feestcommissie geïnstalleerd, bestaande uit vertegenwoordigers van het bestuur en de verschillende commissies die onze club rijk is. Vervolgens zijn de voorbereidingen van start gegaan. Eerst een weekend uitzoeken. Aangezien de oprichtingsakte in september 1992 werd getekend viel de keuze op de maand september. Na alle agenda's te hebben gecheckt, werd het 3 en 4 september. Dat bleek achteraf wel een hele bijzondere keuze, die bij enkele leden ook wat vraagtekens opriep. Het was juist het weekend van de F1 race in Zandvoort. Misschien toch niet zo'n gelukkige keuze, maar het leverde wel een bijzonder feestje op bij het eindpunt op zondag. Ik kom daar later in het artikel nog even op terug.

Voor de activiteiten gedurende het hele weekend kon worden teruggevallen op het draaiboek en bijbehorende documentatie van het lustrumweekend van 5 jaar geleden. De kern van het lustrumweekend moest ook dit jaar weer een spetterend feest zijn. Omdat er maar weinig locaties zijn waar 300 tot 400 leden terecht kunnen, viel de keuze weer op hotel *De Heerlijkheid van Ermelo*. Een prima hotel met een grote feestzaal en veel kamers om te kunnen overnachten. De maximale capaciteit voor het feest bedroeg 350 personen. *De Heerlijkheid* had 120 kamers beschikbaar voor overnachting. Omdat we graag in totaal 300 personen een overnachting wilden aanbieden, werden ook nog dertig kamers in Hotel *Hof van Putten* gereserveerd. Dan zouden nog 25 equipes (50 personen) het feest kunnen meemaken zonder een overnachting. Voor de gasten die in *Hof van Putten* terecht zouden komen, werd een pendeldienst gereserveerd om de mensen naar de feestlocatie te brengen en 's avonds ook weer een lift te geven naar *Hof van Putten*. Uiteraard geen feest zonder livemuziek. Al vroeg in de voorbereidingen werd, evenals 5 jaar geleden, de band Tilt gecontracteerd, een prima band met een uitgebreid en gevarieerd repertoire. Naast de band werden ook een cartoonist en een goochelaar vastgelegd om de feestgangers op de gevoelige plaat vast te leggen en te verbazen met de meest waanzinnige goocheltrucs.

Een evenement van onze club is natuurlijk geen evenement zonder dat we de nodige ritjes maken. Op zaterdag stonden drie ritten op de planning die alle drie moesten eindigen bij hotel *de Heerlijkheid*: een rit vanuit Zuid-Nederland met het startpunt Dussen. Vanuit het westen was het startpunt in Zevenhuizen vastgelegd en vanuit het Noord-Oost Nederland werd gestart in Nieuwleusen. Voor Zondag na het feest was een rit gepland vanaf *De Heerlijkheid* naar Apeldoorn in het theatergebouw Orpheus. We hadden daar ook een groot scherm en een geluidsinstallatie gereserveerd, zodat de liefhebbers ter plekke ook heel goed de F1 race in Zandvoort konden volgen.

Naast het organiseren van het feest en de 4 ritten tijdens het lustrumweekend zijn er ook nog allerlei andere zaken te regelen voor zo'n weekend. Voor een blijvend aandenken een goodiebag samenstellen en zorgen dat deze bij de startpunten van de diverse ritten beschikbaar zijn, met dank aan Harry Plender die dit allemaal feilloos had geregeld en aan Marieke Mantje van Mazda Motor Nederland die een mooie bijdrage heeft geleverd aan de goodiebags. Fotografen voor het maken van leuke kiekjes tijdens het feest, met dank aan Oscar Hoogendoorn en Jan Gras die dat

prima hebben gedaan. Het laten maken van speciale spandoeken met het logo van het lustrumfeest erop, ook weer gesponsord door Mazda Motor Nederland.

Mooie ritten op zaterdag

De ritten op zaterdag liepen op rolletjes, met dank voor de goede organisatie aan de rituitzetters Arjan en Marja Brand, Jan van Norden, Bert Rijkse en Yvonne Somers. Maar je kunt een rit nog zo goed organiseren, als het weer niet meezit, wordt het allemaal toch een beetje minder. Maar daar was geen sprake van. Het was een prachtige zonnige dag. Het kapje kon dus omlaag en genieten maar. Voor de verslaglegging van de ritten zelf verwijs ik graag naar de verslagen op de pagina's 8, 9, 13, 14, 16 en 17 van dit magazine.

Inchecken in het hotel en opening van het feest

Na de ritten was het tijd om in te checken bij het hotel. Lekker even oprispen en je gereed maken voor de feestavond. Omdat het zo'n mooi weer was, maakten velen gebruik van het terras in de mooie tuin van *de Heerlijkheid*. Toch niets zo leuk om met een drankje bij te kletsen over de avonturen tijdens de rit. Het was al zo druk op het terras dat bij het bestellen van de drankjes zo nu en dan een file ontstond bij de bar. Dit is genoteerd als leerpuntje voor de volgende keer.

Om 18:00 uur werd het feest in het bijzijn van onze ereleden en onze sponsor Marieke Mantje van Mazda Motor Nederland feestelijk geopend door onze voorzitter. Daarna was het tijd voor de nodige groepsfoto's in de tuin van het hotel. Om 18:30 werd het buffet geopend, waarmee een goede bodem werd gelegd voor de feestavond. We hebben alleen maar loftuitingen gehad over het lekkere buffet. Dat houden we er voor de volgende keer dus mooi in.

Een ouderwets gezellige dansavond

Het weer was nog zo mooi dat heel veel deelnemers het ook later op de avond prima vonden in de tuin. De band was inmiddels geïnstalleerd maar had om 20:30 uur nog weinig gasten. Met dank aan de flexibiliteit van de band werd de show bijna een uur uitgesteld en startte de muziek om een uur of negen i.p.v. om acht uur. Geen probleem en de bandleden plakte er vrolijk na 12 uur 's nachts nog ruim een uur aan vast, waardoor toch de 4 gecontracteerde uren speeltijd werden bereikt. Het kwam dan wel laat op gang, maar daarna gingen de remmen helemaal los! Er werd volop gedanst op de leuke en kwalitatief hele goede muziek van de band. Het deed me denken aan een ouderwetse dans/disco avond uit de tachtiger jaren. Helemaal leuk! Ook natuurlijk voor de band. Er werd ook volop genoten van onze goochelaar Marc Woods en cartoonist Jeroen Busschers. Marc mengde zich onder de mensen en verbaasde menigene met zijn sublieme goocheltrucs. Jeroen heeft de hele avond hard gewerkt. Er was veel belangstelling voor zijn karikaturen in kleur op een bierviltje; er ontstonden heuse files bij zijn "atelier". Je moest even wachten, maar dan had je ook wat.

Ruim na enen stopte de band met tegenzin en was het tijd voor alle feestgangers om in het mandje te gaan liggen. Er stond immers voor de zondag ook nog een heuse rit op het programma. Een minpuntje was de pendeldienst die 's nachts was geregeld om feestgangers terug te brengen naar *Hof van Putten*. In plaats van de door *De Heerlijkheid* gevraagde touringcar reed er maar een busje voor 8 personen, waardoor de wachttijd voor een deel van de mensen die sliepen in *Hof van Putten* wel erg lang werd. De feestcommissie biedt daarvoor haar excuses aan. Bij een volgende keer zal dit niet meer voorkomen.

The day after

Een beetje brak van het feestgedruis werd het zondag alweer snel gezellig tijdens het ontbijt. Daarna was het tijd om uit te checken en in te schrijven voor de rit van zondag. Een mooie route van Ermelo naar Apeldoorn, waar bij het theater Orpheus nog een drankje en een hapje voor de deelnemers klaar stond. Naast de feestgangers meldde zich ook nog enkele equipes die zich alleen voor de rit op zondag hadden ingeschreven. Het is altijd mooi om door de Veluwe te rijden. Zeker als het dan wéér kastelenweer is. Bij het eindpunt arriveerden overigens veel minder equipes dan

dat er zich 's morgens hadden ingeschreven. Dat zal gedeeltelijk zijn gekomen door de F1 race, maar ook omdat diverse equipes de rit voortijdig beëindigden in verband met de afstand tot hun huisadres. Dat kon de pret bij het eindpunt echter niet drukken. De volhouders werden beloond met een overdaad aan hapjes (immers veel minder bezoekers dan waarmee rekening was gehouden) die er met smaak gingen. Verder had het theater gezorgd voor een groot televisiescherm (groter dan dat ik had verwacht) met geluidsinstallatie met ongeveer 100 stoelen in een soort van theateropstelling. De F1 race in Zandvoort kon dus prima worden gevolgd en velen maakten daar dankbaar gebruik van. Toen Max de race ook nog eens winnend afsloot was het feest natuurlijk helemaal compleet. Voldaan gaven de meeste equipes na de race hun MX-5 weer de sporen, om na een lang en mooi weekend weer huiswaarts te gaan.

En dan juist op dat laatste moment van het weekend, dat tot dan helemaal zonder figuurlijke kleerscheuren was verlopen, gebeurt er toch nog iets heel vervelends. Edith van Alstede verstapt zich op een afstapje bij de ingang van de parkeergarage en viel daardoor heel ongelukkig op haar rechterschouder, hevige pijn! Wel duidelijk dat er wat gebroken was. Gelukkig verleende Yvonne Dekker, die ook op weg was naar haar MX-5, heel adequate eerste hulp, die daarvoor een dikke pluim verdiende. Uiteraard was 112 geïnformeerd en na ongeveer een kwartier arriveerde een ambulance en werd Edith, samen met haar man John naar het ziekenhuis gebracht. Bij aankomst in het ziekenhuis en na het maken van de röntgenfoto's bleek dat er een botbreuk was net onder de kop van de schouder. Lastige breuk, kan n.l. niet in het gips en ze moest het doen met een brace. John en Edith overwinteren bij het schrijven van dit artikel in Spanje. Het herstel van Edith gaat helaas nog niet zo voorspoedig als gedacht. Nu veel fysio en mogelijk nog een operatie als voldoende herstel uitblijft. We wensen haar een voorspoedig herstel, zodat ze samen met John weer snel kan genieten van de evenementen van onze club.

Ondanks dit vervelende einde kunnen we toch spreken van een zeer geslaagd lustrumweekend met alles erop en eraan. We gaan uit van een lang voortbestaan van onze club zodat we nog vele lustrums zo spetterend kunnen vieren.

Het jubileumweekend vanaf de start in Noord-Oost Nederland

Tekst: Alianne Buikema

Foto's: Jan van Norden

3 en 4 september was het jubileumweekend van de Mazda MX-5 club. Toen ik letterlijk en figuurlijk bijna nog geen stap over de drempel had gezet in Nieuwleusen, onze startplek, werd ik al gevraagd of ik een verslag van de dag zou willen schrijven. Nu schrijf ik sowieso alle leuke dingen die ik beleef op, dus voor deze keer krijgen jullie daarvan gewoon een kopie. Nee hoor, grapje, ik zal er eens even goed voor gaan zitten. Doet u dat ook?

Wat was dat een mooi weekend. Zelf ben ik bijrijder in de auto van m'n verkering, Bé, die al jaren lid is van de MX-5 club. Eén keer eerder reden we samen een ritje met de club. Helaas hadden we toen pech met de auto, al op de parkeerplaats en heb ik het allemaal maar half meegekregen, dus dit weekend gingen we voor het echie! Hopelijk ook inclusief het in colonne rijden: ik ben er maar blanco ingegaan.

Hee, dát is grappig: daar liep iemand in klederdracht! Dat was dan vast Staphorst. En dan al het letterlijk stof dat jullie kunnen doen opwaaien door af en toe even door de zanderige berm te rijden. Was de auto net helemaal gepoetst ("want, ik wil wel dat hij er een beetje mooi en glimmend uitziet!") inmiddels ligt er alweer een stoflaag op het dashboard (en bedankt!)

Toegegeven: ik rijd best regelmatig in de auto van m'n lief en dan heb ik best wat bekijks op de parkeerplaats bij m'n werk bijvoorbeeld. Bé is heel blij met z'n cabrio, maar dat er mensen bestaan die zo idolaat zijn van hun MX-5 had ik niet kunnen bevroeden. NA, NC, uitneembare sturen, rode wielklauwen, een wrap (voor je auto?! ik dacht dat je die alleen kon eten). Spoilers waren tot voor kort voor mij ook andere dingen en zo kan ik nog wel even een tijdje doorgaan. Daarbij kwam ook nog dat ik dacht, noem me naïef, dat alleen mannen zo enthousiast kunnen zijn over hun auto. Niets is minder waar. Neem Karin, Aimee, Joëlle, Rian en iedereen die ik vergeten ben. Het was mooi te zien dat iedereen een passie deelt: oog heeft voor elkaars wagen, bijzonderheden, hulpvaardig is en vooral veel lol heeft met elkaar.

Oeh, ik denk dat dat dorpje daar Hasselt was, maar we zijn er al voorbij.

De prachtige bosrijke omgeving die ik nog niet goed kende met de hoge bomen, prachtige, bijna in bloei staande heidevelden. We moeten zeker nog eens teruggaan om die nog in vollere glorie te kunnen bewonderen.

Wij hebben in Kampen gezellig binnen de stadsmuur gezeten om wat te eten. Hattem zag er ook verleidelijk uit, maar je moet keuzes maken in het leven.

Ergens, vraag me niet waar het was, hebben we met Karin en Albert de grote wisseltruc gedaan. Albert en Karin: dat stel dat mij opgaf als verslaggever van deze rit en waarvan ik alleen Albert nog maar kende. De nieuwe setting werd: Ik achter het stuur in de auto van Bé en Karin op de bijrijdersstoel. De mannen in de nieuwe auto van Albert en Karin om Bé stiekem natuurlijk lekker te maken voor dit prachtige model. (want.. heerlijk zittende stoelen, wát een cool model en gewoon zoooo'n mooi kontje, de auto dan hè.)

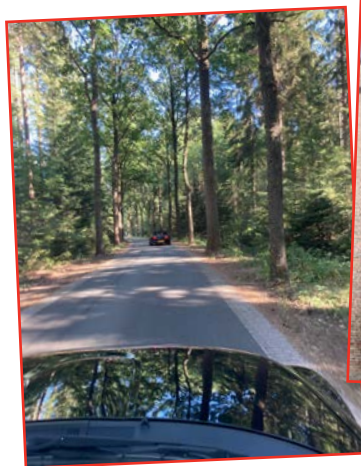

Karin en ik hebben in een ritje van een half uur zoveel dingen gedeeld die ik normaliter niet zomaar deel met mensen die ik niet ken. Het zal de entourage wel geweest zijn, de beslotenheid van die prachtige auto (ik wil op m'n verjaardag van jou ook bést een Mazda hoor!) en de mannen in ons kielzog, oh nee, zij namen deze keer het voortouw. Het was een leuke kennismaking, alsof we elkaar al jaren kenden. Zo heb ik dat trouwens met veel anderen ervaren. Je wordt aangesproken, er bij betrokken, er wordt een praatje met je gemaakt in de rij voor het buffet, in de rij bij de karikaturist, bij de goochelaar. We hebben geproost, gelachen, gedanst, gegeten, gedronken ...

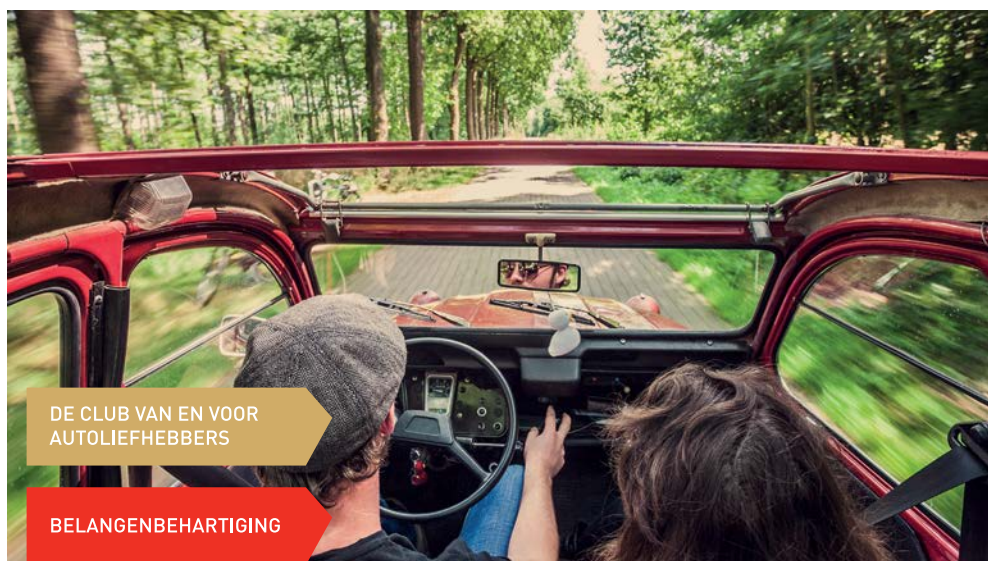
Het voelt als een stel nieuwe vrienden of nog beter familie. Van alle leeftijden, rangen, en standen zou ik bijna zeggen, waren er mensen met één passie: de MX-5. Het maakte niet uit welk model, welke kleur, hoe oud de auto was, iedereen hoorde erbij.

Het was tot in de puntjes geregeld, complimenten voor iedereen die daaraan mee heeft gewerkt en sowieso allemaal bedankt, het was een onvergetelijk weekend!

Mede namens Bé, Alianne Buikema.

Wat u ook rijdt, bij de KNAC zit u altijd goed.

DE CLUB VAN EN VOOR
AUTOLIEFHEBBERS

BELANGENBEHARTIGING

EVENEMENTEN

VERZEKEREN & PECHHULP

www.knac.nl
070 - 383 16 12
ledenservice@knac.nl

Onbezorgd autorijden... dat willen we toch allemaal? De KNAC zorgt ervoor. Door op te komen voor de belangen van automobilisten. Maar ook door de beste pechhulp en uitstekende autoverzekeringen te bieden voor uw moderne auto, youngtimer én klassieker. Zo zit u bij de KNAC altijd goed, wat u ook rijdt. En kunt u blijven genieten van alles dat autorijden zo bijzonder maakt. Iets voor u? Word dan KNAC-lid vanaf slechts € 48,- per jaar en ontvang bovendien 8x per jaar het prachtige magazine 'De Auto'.

Ga naar www.knac.nl en lees welk lidmaatschap het best bij u past.

Koninklijke
Nederlandsche
Automobiel Club

Herman Brouwer:

“De MX-5 Club heeft heel veel

Miniserie ereleden (deel 3)

Tekst: Lou Hermens

Foto's: Herman Brouwer en Lou Hermens

De club heeft drie ereleden. Maar velen van ons kennen ze niet meer. Een hernieuwde kennismaking is dus zeker op zijn plaats. *Last but not least* ben ik in gesprek gegaan met Herman Brouwer. Hij werd als eerste op 4 april 2000 benoemd tot erelid van onze club.

Voor deze specialisatie op het vak werktuigbouwkunde werden ook terugkomdagen georganiseerd, die in eerste instantie niet meer inhielden dan een evaluatiegesprek met de docent. Dat vond Herman maar niks. In de plaats van deze gesprekken wilde hij technische lezingen organiseren die verzorgd werden door auto-importeurs. Die wilden daar wel aan meewerken, maar dan wel georganiseerd bij de importeurs en dus niet op de school. Dat was natuurlijk niet voor niets. Het was voor de importeurs een uitgelezen kans om goed opgeleide automonteurs voor hun organisatie te werven. Zodoende kwam Herman ook in contact met de toenmalige Mazda importeur, Auto Palace – De Binckhorst. Een importeur waar hij vooral kennis mee wilde maken vanwege de onorthodoxe eigen technische koers van het merk, zoals bijvoorbeeld het gebruik van de rotatiemotor. De Mazda importeur was wel gecharmeerd van Herman en ging daarom iets verder dan het werven van de door Herman opgeleide automonteurs; al snel werd Herman zelf een baan aangeboden die hij niet kon afslaan. Hij verliet zodoende in 1988 de school en begon als technisch trainer bij de Mazda importeur, die al vrij snel door had dat Herman veel meer in zijn mars had. Uiteindelijk heeft hij het geschopt tot lid van het management als Manager Technical Services, een interessante en uitdagende functie, waarvoor ook heel wat moest worden gereisd. Dat vond Herman bepaald geen straf, zeker als het reisjes naar Japan waren voor overleg in de fabriek. Maar het kon soms ook wel eens zwaar en uitdagend zijn, waarbij hij vooral de niet altijd vlot lopende contacten met klanten en dealers in geval van garantiekwesties en het reorganiseren in verband met door te voeren bezuinigingen benoemt.

Herman Brouwer (73) is een geboren techneut, die na een LTS opleiding zijn loopbaan begon als automonteur bij een Ford dealer in Utrecht. Na 16 jaar daar met veel plezier te hebben gewerkt in diverse functies binnen het bedrijf, ging Herman op zoek naar nieuwe uitdagingen. Die vond hij via zijn oude leermeester. Startend als examinerator bij de vakopleiding voor automonteurs werkte hij zich uiteindelijk met 15 jaar avondstudie, op tot docent in de specialisatie motorvoertuigen op een MTS in Utrecht. Het aardige was dat hij, samen met enkele gelijkgestemden, de bevoegdheid en de financiële middelen kreeg om deze vakopleiding van grond af aan op te zetten, inclusief de inkoop van alle daarvoor benodigde middelen. Dat resulteerde in een zeer gewilde en unieke vakopleiding, die beschikte over een praktijkruimte die voorzien was van apparatuur die in een goed uitgerust garagebedrijf niet zou hebben misstaan.

In het najaar van 1990 werd Herman uitgenodigd voor een technische dag in Brussel in het kader van de introductie van de MX-5 NA. Dat was liefde op het eerste gezicht en hij was helemaal enthousiast over het knappe technische concept. De aan deze dag verbonden proefrit was er echter één met letterlijke hindernissen. Het stormde namelijk hevig met de nodige ontwortelde bomen op de weg! Maar dat kon de pret niet drukken en de soft-top ging omlaag.

Na de introductie van de MX-5 kwam Herman ook al snel in aanraking met onze club. Sinds de oprichting in 1992 was Herman kind aan huis bij de technische dagen van onze club. Dat was ook niet verwonderlijk. Herman was en is niet alleen een uitstekende techneut die de MX-5 van haver tot gort kent, hij werd ook zeer gewaardeerd als begaafd spreker, een combinatie van kwaliteiten

plezier gebracht”

Enkele relatiegeschenken gedurende de periode dat Herman Manager Technical Services was bij Auto Palace - De Binckhorst en Mazda Motor Nederland

Uitgereikt bij benoeming tot erelid

die zeldzaam is bij technenuten. Dat kon je ook wel merken tijdens ons interview; geen moment van stilte en met het ene na het andere boeiende verhaal bleef ik aan zijn lippen en zijn snor hangen. Het verbaast me dan ook niets dat Herman dé man was voor onze club om lezingen te verzorgen bij onze technische dagen. Dat deed hij jaren met veel overgave, waarbij hij zelfs voor leken technische vraagstukken met zelfgemaakt instructiemateriaal op heldere manier wist uit te leggen.

Tijdens ons gesprek geeft Herman hiervan een voorbeeld. Om wielophangingen en daarbij behorende wielstanden helder te kunnen illustreren, had Herman een leermodel laten maken dat hij tijdens ons gesprek met trots toont. Daarmee maakte hij het effect van allerlei veranderingen aan de wielophanging (zoals camber en hoek van fusee en schokdemper) aanschouwelijk. En dan merk je

dat Herman echt een begenadigde instructeur is.

Naast het opluisteren van de technische dagen was Herman niet te beroerd om regelmatig zijn technische kennis van de MX-5 over te brengen met artikelen in ons magazine. Zijn tomeloze inzet voor onze club leverde hem op 4 april 2000 het erelidmaatschap op. Op de vraag wat de club voor hem heeft betekend tijdens zijn werkzame leven, twijfelt Herman geen moment: “de club heeft heel veel plezier gebracht, omdat je vanuit de importeur nooit zo dicht bij de klant komt te staan als binnen die club”. Hij toont met trots het mooie token of appreciation, dat hij voor zijn benoeming tot erelid mocht ontvangen.

In 2010 nam hij afscheid van Mazda Motor Nederland, de fabrieksvestiging die het importschap in Nederland inmiddels had

overgenomen, en kon hij met een welverdiende goede regeling op 61-jarige leeftijd met pensioen. Het "geweten van Auto Palace" verliet de zaak, aldus de mening van het personeel, dat hem met lede ogen zag vertrekken. Omdat hij verbonden wilde blijven met onze club werd hij begin 2010 betalend lid, ook al heeft hij nooit een MX-5 in zijn bezit gehad. Dat was weliswaar apart, maar absoluut geen belemmering voor het toenmalige bestuur om Herman te vragen of hij voorzitter van de club wilde worden. Herman stemde toe en werd op 14 februari 2010 tijdens de Algemene Leden Vergadering gekozen tot voorzitter van onze club. Hij heeft deze functie de statutair maximaal mogelijke twee termijnen van drie jaar vervuld, dus zes jaar in totaal.

Naast zijn werkzame leven is Herman altijd zeer actief geweest in de gemeenten waarin hij heeft gewoond. Zoals vrijwilligerswerk voor zijn kerkgemeenschap en negen jaar politiek actief als raadslid in de gemeente Boskoop. Zijn kinderen vonden het weliswaar ongemakkelijk als hun vader in verkiezingstijd weer in vol ornaat op grote posters in het hele dorp zichtbaar was, maar het was allemaal voor het goede doel, waarbij het contact met de burgers zijn speciale aandacht had. Om de afstand tussen burgers en bestuur te verkleinen, introduceerde hij een nieuwe manier van vergaderen waarbij op thema's in verschillende ruimtes werd vergaderd. Dat dwong de verantwoordelijke wethouder en de specialisten binnen de raad om per thema veel diepgaander dan in een plenaire zaal in gesprek te gaan met de aanwezige burgers.

Herman is inmiddels 51 (!) jaar gelukkig getrouwd met Els (74) en ze wonen nu heel rustig en in goede gezondheid in het Friese Wollega. Ze zijn gezegend met twee kinderen en drie kleinkinderen. Herman heeft bewust zijn activiteitsniveau in het maatschappelijk leven sinds kort wat terug geschroefd. Maar samen enkele uurtjes per week sporten onder begeleiding van een fysiotherapeut wordt er ingehouden om fit te blijven. Ook hebben ze met volle teugen genoten van het afgelopen lustrumfeest, waarvoor Herman na enig speurwerk een MX-5 had gehuurd om ook mee te kunnen doen aan de ritten.

We wensen Herman en Els en hun familie nog vele fijne jaren toe in goede gezondheid. IJs en weder dienende zien we ze sowieso weer terug bij het volgende lustrumfeest.

Als voorzitter organiseer je ook een uitje voor bestuur- en commissieleden MX-5 Club.

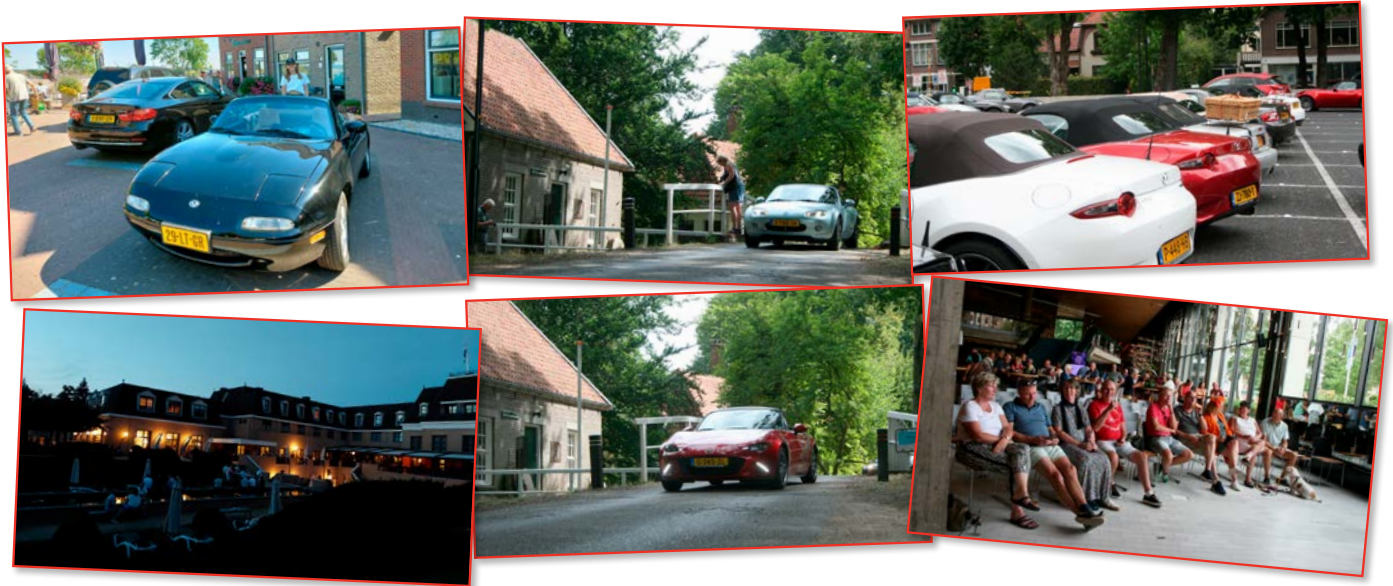
Het bekende aandepken na Herman's voorzitterschap van de club

Herman en Els in gesprek met Jim en Jeannette Duim tijdens het lustrumfeest

Miniserie ereleden

De Mazda MX-5 Club Nederland viert haar dertigste verjaardag. Op 25 april 1992 werd onder leiding van de eerste voorzitter Jan-Albert Taminiau in Driebergen de oprichtingsbijeenkomst gehouden. Dat de club nog steeds bestaat en een enorme groei heeft doorgemaakt is vooral te danken aan de vele enthousiastelingen die hun ziel en zaligheid in onze club steken. Dat was toen het geval en dat is nu nog steeds zo. Een bijzondere vermelding in dit lustrumjaar verdienen onze ereleden. In de dertig jaar dat de club bestaat zijn er drie benoemd: Herman Brouwer (2000), Jim Duim (2002) en Frank den Hoed (2010). Omdat deze ereleden voor het overgrote deel van de leden relatief onbekend zijn, leek het ons als redactie leuk om hen dit jaar voor het voetlicht te brengen. Dit in de vorm van een miniserie.

Een gezinsuitje met de Miata met 4 personen?

Tekst en foto's: Sietse Vellema

Maanden hebben we uitgekeken naar dit lustrumweekend! En wat hebben we geboft! Wat het weer betreft hadden we het bijna niet mooier kunnen treffen! De temperatuur was de hele dag heerlijk, het was droog en er stond een zacht briesje, zo zou het toch de hele zomer moeten zijn!

Heel kort iets over mijzelf. Mijn naam is Sietse Vellema en ik woon met Barbara en onze twee kinderen in Leusden. Ik ben sinds iets meer dan twee jaar lid van de MX-5 club en rijd in een Miata 1.8 – black and tan, die in heel slechte staat gekocht is in de tijd dat je ze nog vond onder de € 1000,- (...) en inmiddels weer in de buurt van origineel komt.

Na een fantastische zaterdag, waarbij mijn dochter Tessa en ik van Nieuwleusen naar Ermelo zijn gereden en een heerlijke avond in de Heerlijkheid samen met Barbara, zijn we zondagochtend vanuit Putten weer naar Ermelo getogen, om daar de route van de zondag op te halen. Ik moet er mee beginnen dat ik in deze omgeving ben opgegroeid en bijna elke weggetje ken. En toch hebben mijn zoon Simon en ik ons laten verrassen. Wat heeft Jan Van Norden zijn best gedaan, vooral het eerste stuk langs Staverden en dan die kilometerslange slingerweg door het bos richting Nunspeet, was toch wel een absolute “highlight”.

Verder ging het door de bossen richting Zwolle, om vervolgens over allerlei slingerweggetjes langs de IJssel, door Salland, naar Raalte te rijden om een lekker bakje koffie met appelgebak te eten. Het personeel heeft zich daar compleet laten verrassen door zulke grote aantallen MX-5-jes met bijbehorende passagiers en had een beetje moeite iedereen van zijn natje en droogje te voorzien. Ze renden zich de benen uit het lijf. Respect voor het geduld dat

iedereen opbracht en een beetje minder respect voor diegenen die dat niet deden. Ik wil het toch even benoemd hebben....

Wij hebben het American Motorcycle Museum overgeslagen en een aantal van u heeft hier afscheid genomen om naar huis te rijden om lekker voor de buis de Formule 1 op Zandvoort te kijken. Wij zijn doorgereden via Heeten (off all places), langs het Overijssels Kanaal naar Deventer, dwars door de stad ging het weer gedeeltelijk langs de IJssel door de meest mooie landschappen binnendoor naar Apeldoorn. Onderweg kwamen we langs de Wenumse Watermolen, waar een aantal van jullie gefotografeerd zijn. Het was echt de moeite hier even stil te staan en deze nog werkende watermolen even te bewonderen.

Na ongeveer 120 km zat het erop. We hebben genoten van de mooie omgeving, de auto en niet in de laatste plaats, de fantastische organisatie. Startpunt, routes, feest en slaaplocaties, alles was meer dan in orde! Petje af! We hebben de auto geparkeerd bij Orpheus in Apeldoorn, alwaar de afsluiting plaatsvond onder het genot van een hapje en een drankje en een groot scherm, waarop Formule 1 kon worden gekeken. Wij zijn naar huis gereden en hebben nog een mooie route gepakt.

Als afsluiter, ik stel voor het lustruminterval naar 5 jaar bij te stellen! Tot over 5 jaar!

Lustrum rit van Dussen naar Ermelo

Tekst en foto's: Sylvana de Bruin

Mijn vriend en ik hebben inmiddels zeven jaar een MX-5 en zijn sinds een aantal jaar lid van de MX-5 club. We wilden altijd al een rit meedoen, maar dit was er tot het weekend van 3 september nog nooit van gekomen. We hadden meteen een bijzondere rit te pakken met een mooi verzorgd weekend. Namelijk het Lustrumweekend!

We reden zaterdag 3 september vanaf Roosendaal naar Dussen om te starten met onze rit die dag. Het was prachtig weer en we werden vriendelijk ontvangen. Na een kop koffie en een gebakje reden we vanuit Dussen weg. Meteen bevonden we ons op mooie landweggetjes met heerlijke bochten en mooi uitzicht. Het mooiste deel van de route was voor ons het stuk langs de grote rivieren. We reden dwars door de prachtige vesting van Woudrichem, waar we een afslag misten zodat we de hele vesting goed konden bekijken. De weg kronkelde door langs de rivieren met mooi uitzicht en af en toe een pittoresk dorpje.

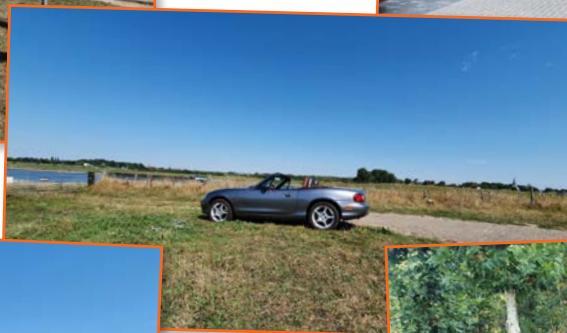
De route was goed beschreven en moeiteloos ingevoerd in de GPS. We konden daardoor de hele rit genieten van het autorijden en de schoonheid om ons heen. Zo leuk om alle andere MX-5- leden langs te zien komen. Na heel wat gezwaai en vele bochten verder, besloten we te lunchen met uitzicht op één van de rivieren. Het was een prachtige plek en het weer zat natuurlijk mee.

Daarna hervatten we onze rit richting Ermelo. Op een gegeven moment stonden we lange tijd stil op de weg naar Zaltbommel. We moesten ruimte maken voor een grote stoet toeterende vrachtwagens. We dachten eerst: zal wel een boerenprotest zijn.

Maar het bleek te gaan om de plaatselijke Truckrun. Een evenement waarbij vrachtwagenchauffeurs samen met gehandicapten door het land rijden. Zo hebben zij een onvergetelijke dag. Misschien ook leuk om eens te organiseren met de MX-5 club, een echte Cabriorun. Want wat is er nou leuker? Een vrachtwagen of een cabrio?

Na nog meer mooie vergezichten en bochten kwamen we aan bij het laatste stuk van onze route, dwars door de bosrijke Veluwe. Zo zagen we op één dag bijna alle Nederlandse landschappen, agrarisch Brabant, de rivierendelta, de Utrechtse heuvels en de Veluwe bossen. Na de lange rit kwamen we aan in het hotel de Heerlijkheid. Nadat we onze spullen in het hotel hadden gezet, namen we een heerlijke verfrissende duik in het zwembad. Daarna konden we aanschuiven voor het diner. Er werd goed voor ons gezorgd! Gedurende de avond hebben we leuke contacten kunnen leggen met medeleden van de club. Sommigen met jaloersmakend lage clubnummers. Met enkelen hebben we in de avond nog alle MX-5-jes voor op de parkeerplaats bewonderd. Mooi om te zien dat er zo'n grote verscheidenheid is aan kleuren, types en aanpassingen. Met de bijbehorende verscheidenheid aan mensen. Mooi dat de club dat kan bereiken.

Tot snel weer!

Kokerbalken voorzijde NB-FL verrot?

Heeft uw MX5 ook al last van verrotte kokerbalken voorzijde, een verrotte dorpel of (nog erger) de complete wielkasten? Met name bij de NB en de NB-FL komt steeds vaker met de APK naar voren dat de voorste kokerbalken compleet verrot zijn. Wij kunnen dit repareren d.m.v. nieuwe speciaal dikwandige kokerbalken op maat. We slijpen de oude eruit en lassen onzichtbaar de nieuwe erin. Afdichten met een coating en van binnen opnieuw in de tectyl. Dit alles voor een nette betaalbare prijs!

Bel Ben!

0561-421273

Boijlerweg 52, 8392 NJ Boijl

Kijk eens op onze website:

www.mx5freaks.nl

CABRIOcare

Nóg meer plezier van uw cabrio

cabriospecialist • cabrioletkappen • hardtops • windschermen • afdekhoezen
cabriokap afstandsbedieningen • perfecte montage • interieuraccessoires
lekkages oplossen • New Mini • softtops • kaphoezen • webshop
cabriokap onderhoudsmiddelen • hardtopshop • koffersets
onderhoud softtop • CabrioCoupe-daken • garantie • bagagerekjes

Vakkundig, met aandacht en twee jaar garantie gemonteerd

www.cabriocare.nl

T 035 694 00 94 • Energiestraat 28 • 1411 AT Naarden

't Jan Scholten Team Mazda-Specialist

Twentepoort West 13 • 7609 RD Almelo • Tel.: 0546 - 81 70 95

www.jsteam.nl • info@jsteam.nl

Kom ook eens naar Almelo

Dankzij onze enorme kennis, scherpe tarieven en strakke planning kloppen velen van jullie bij ons aan voor onderhoud en accessoires. Door meer dan 28 jaar MX-5 ervaring weten wij als geen ander hoe wij je Mazda MX-5 moeten onderhouden.

Onderhoudsprijzen*:

JS-Team APK standaard pakket € 125,-
JS-Team APK plus pakket € 195,-
JS-Team APK extra pakket € 245,-

Werkplaats ook op zaterdag geopend. Op woensdag gesloten.
* vanaf prijs op basis van MX-5 NA 1.6

DE MOOISTE MAZDA'S MX-5 VAN NEDERLAND STAAN IN ALMELO!

Meer dan 25 stuks in voorraad inclusief 6 Maanden Bovag Garantie,
kom gerust eens langs voor een vrijblijvende offerte. Inruil welkom.

Diverse jong gebruikte Mazda's
MX-5 ND uit voorraad leverbaar.

Hoge inruilprijzen voor goed
onderhouden Mazda's MX-5.

One stop shopping bij 't Jan Scholten Team. Info op www.jsteam.nl of bel 0546-817095.

Lustrumweekend, wát een feest!

Tekst en foto's: Sylvia Zethoven

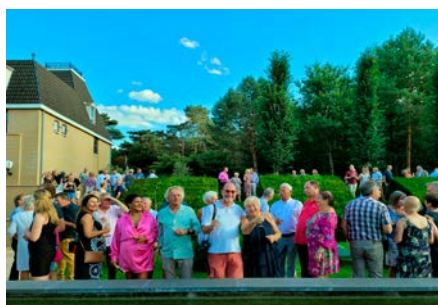
Laat ik mijzelf even voorstellen. Mijn naam is Sylvia Zethoven, zus van Eric Ritzer, bij velen van jullie bekend. Eric heeft mijn man Marcel en mij niet alleen enthousiast gemaakt om een Mazda MX-5 te kopen, hij heeft ons ook geïnspireerd om lid te worden van de Mazda MX-5 Club. Door ons drukke werkzame leven was de publicatie over het lustrumweekend 2022 aan onze aandacht ontglipt, waardoor wij bij de inschrijving voor het hele weekend op de wachtlijst belandden.

Eind augustus werd ik door Ger(ard) van Druten gebeld, notabene een dorpsgenoot uit Uithoorn aan de Amstel (onder Amsterdam). Ger moest zich helaas door omstandigheden afmelden, maar wij waren blij tóch het hele weekend erbij te kunnen zijn. We ontvingen, net als iedereen, via e-mail de routebeschrijving. Dáár begon onze eerste uitdaging, want de navigatieapplicaties kregen we niet op onze telefoons aan de praat, dus maar hopen dat het bolletje-pijltje-principe wél zou werken.

Eerst maar eens de startlocatie zien te vinden; Brasserie De Blokhut in Zevenhuizen. Dát bleek gelukkig geen probleem, want de applicatie Waze bracht ons daar in no time naartoe. Het was een zonnige dag, dus dakje natuurlijk open. Om onze waardering naar de organisatie uit te spreken, hebben we een aantal organisatoren een cabrio auto van chocola overhandigd [zie foto]. Omdat ik vaker evenementen organiseer, weet ik als geen ander hoeveel tijd erin gaat zitten. Om te integreren schoven we aan bij een voor ons onbekend echtpaar. Het bleek een teamchef bij de politie te zijn.

Marcel heeft tweeëndertig jaar bij de politie gewerkt en ik werk er momenteel als interim recruiter. Dat was dus wel heel toevallig.

De koffie en gebak smaakten ons goed, het gesprek was gezellig, maar met een reispakket onder de arm was het toch tijd om te vertrekken. Ook al reden in de meeste auto's de mannen, ik stapte achter het stuur en Marcel was de navigator. Wát een mooi begin. We reden langs het Gouwekanaal en sloten in de rij bij de Julianasluis, waar een aantal Mazda's al stond te wachten. Op weg naar Haastrecht kregen we een grote mond van twee wielrenners, die het niet nodig vonden om bij het oversteken van de weg te stoppen, want stoppen betekent je voeten uit het kliksysteem halen. Iets dat zij zichtbaar liever níet deden. De route bracht ons vervolgens langs de Lek. Boffen dat wij met de auto waren, want deze route was verboden voor motoren. Het was leuk om de zendmast van Lopik een keer van dichtbij te zien. Op de Rijndijk belandden wij achter een landbouwvoertuig die ons een poosje ophield; geen probleem want het was er zó mooi! Na de lunch bij de Kromme Hoek in

Scherpenzeel reden we verder en genoten we van de route op weg naar hotel en congrescentrum De Heerlijkheid in Ermelo.

De rolverdeling tussen rijder en navigator was voor ons overigens niet altijd even duidelijk, want als het ergens mis ging, wisten wij niet goed wiens fout dat eigenlijk was. Als ik als rijder een instructie niet goed begreep en een verkeerde weg inreed, vroeg Marcel zich af waarom ik zijn instructie niet gewoon opvolgde. Momenten waarop het er in de auto niet altijd even gezellig aan toe ging. Wij moesten nog duidelijk aan onze rolverdeling wennen. Ik besloot in ieder geval dat Marcel de volgende dag de rijder was en ik de navigator. Ik moet eerlijk toegeven, dat dát een stuk beter werkte. Misschien is dat wel de reden waarom de meeste mannen rijden. Wie zal het zeggen.

Wij overnachtten in hotel Hof van Putten, waar wij ons opmaakten voor het avondeten en het feest in het prachtige hotel De Heerlijkheid. Wát een Mazda's op de parkeerplaats! Geweldig om te zien. Na de borrel sprak voorzitter Gerd Jansen iedereen toe, we proostten op het lustrumfeest en werd er in de tuin een groepsfoto gemaakt. Het buffet stond klaar en ik heb met veel leuke mensen kennis gemaakt. Het was tijd om naar de feestzaal te gaan waar de band TILT, een TOP band, het avondprogramma verzorgde. Hun arrangement was afwisselend, dus er was voor ieder wat wils. Al snel stond de dansvloer vol en die is de hele avond niet leeg geweest. Aan al het leuke komt een eind, dus ook aan deze feestavond. De laatste shuttlebus bracht ons terug naar Hof van Putten, waar wij moe maar voldaan onze hoofden te rusten legden.

De volgende dag wachtte er na het ontbijt weer een mooie rit op ons, die ons door Het Nationale Park de Hoge Veluwe, Gelderland en Overijssel leidde; een on-Nederlandse route. Zó ongelooflijk mooi! Onderweg kwamen we in de buurt van Epe een brommerclub tegen van wel 250 klassieke brommers. Niet normaal veel! We besloten om in Hattem een kop koffie te drinken. We waren niet de enige Mazda-rijders, want de terrassen in het centrum van Hattem zaten vol met Mazdarijders. Helaas leverde het personeelstekort bij de horecaken lange wachttijden op, maar uiteindelijk reden we met een kop koffie en appeltaartje achter de kiezen weer verder. Hagenvoorde richting Zwolle was een lange klinkerweg, maar gelukkig had onze Mazda goede schokdempers. De brug richting Bolmansdijk was inderdaad een spannend momentje, waar vele auto's zichtbaar te breed waren voor deze smalle brug.

We vervolgden onze route via Deventer naar het Orpheus Theater in Apeldoorn als eindpunt. Vraag was natuurlijk of we op tijd zouden arriveren voor de Formule 1 uitzending, die de organisatie had mogelijk gemaakt. Daar eenmaal aangekomen stond er niet alleen een hapje en drankje voor iedereen klaar en smaakten de bittergarnituur ons goed, het was natuurlijk geweldig dat de Max Verstappen fans een plekje konden nemen om de uitzending te volgen. Ons eerste lustrumweekend zat erop! Ook al verliep de eerste rally-dag in eerste instantie niet helemaal zonder slag of stoot, uiteindelijk hebben we super genoten van de mooie routes, de leuke mensen die we hebben ontmoet en het knalfeest op zaterdagavond! Bedankt organisatie voor deze onvergetelijke ervaring. Tot een volgende keer!

In gesprek met ... Wim van der Berg

“Een verhaal over banden die eigenlijk niet gillen, maar een prachtig lied zingen.”

Tekst en foto's: Ernst-Jan Mastenbroek

Wie is Wim van der Berg

Velen zullen hem kennen van een technische dag. Sinds jaar en dag is Wim lid van de technische commissie en heeft al menig clublid geholpen om zijn MX-5 op de weg te houden. 55 jaar jong en woonachtig in Brabant. Werkzaam in de techniek voor een bedrijf dat “integrated photonic circuits” maakt. Heel kort door de bocht, een bedrijf dat photonische chips maakt. Een unieke Nederlandse uitvinding die uw en mijn leven uiteindelijk makkelijker gaat maken en toegepast zal worden in allerlei producten. Wim is bij dit bedrijf storingsmonteur en moet zorgen dat de uiterst kostbare machines hun werk blijven doen. Als Wim over zijn werk begint te vertellen, gaat het al snel de “technische” diepte in. Ook hieruit blijkt dat Wim een passie voor techniek heeft. Techniek die een leidende rol speelt in zijn leven. Voor alle duidelijkheid, er zit nog geen photonic chip in Wim zijn NA's, maar dat een deel van de techniek niet meer standaard is, zal ook niemand verbazen. Immers als je een voorliefde voor techniek hebt, is niets perfect en wil je er altijd iets aan veranderen of verbeteren.

Autoliefde

Wim heeft niet alleen een passie en voorkeur voor de MX-5, maar getuige van tal van relikwieën in zijn garage, heeft een merk als Alfa ook een warm plekje in zijn hart. Aan de wanden van de garage herken ik talloze aluminium Alfa emblemen in alle soorten en maten. In mijn optiek een van de mooiste automerken. Heb je ooit de kans, bezoek eens het Alfa Storico museum in Italië. Een ongekend mooie verzameling van unieke Alfa's is hier tentoongesteld. Met pretogen vertelt Wim dat hij graag een op een MX-5 gebaseerde Alfa had gekocht. Wat veel mensen namelijk niet weten is dat de Fiat 124 Spider, eigenlijk een Alfa had moeten zijn. Een opvolger van de wereldberoemde Alfa Spider zat in de pen. De toenmalige baas van Alfa vond echter dat een Alfa nooit buiten Italië gebouwd mocht worden. Een misrekening want een Alfa Spider had en heeft een ijzersterk imago en was waarschijnlijk veel succesvoller geweest dan de Fiat 124 Spider. Zowel Wim als ik zijn het erover eens, dat als een nieuwe Alfa Spider werkelijkheid was geworden, er een in onze garages had gestaan.

De liefde voor auto's en techniek, is net als bij Max Verstappen, voor Wim terug te voeren naar zijn jeugd. Wim zijn vader was eigenlijk van huis uit schilder, maar was door zijn werk, met de autoschadebranche in aanraking gekomen. Omdat hij in het buitengebied woonde, had hij de ruimte bij zijn huis om schade-auto's op te knappen en weer door te verkopen. Omdat hij werken aan Franse auto's maar niets vond, kwamen de degelijke Japanners in het vizier. Met name in het begin Toyota's en later meer auto's van Aziatische oorsprong. Zo vertelt Wim dat zijn vader ooit een Hyundai had verkocht aan een klant die de naam verbasterde tot "Joejoedai". Inmiddels weten wij beter. Wim heeft menig uurtje gespendeerd in de hobbygarage van zijn vader, gaf zijn ogen goed de kost en werd soms ook de garage uitgejaagd als hij weer eens in de weg liep.

MX-5 komt in beeld

Omdat zijn vader zich min of meer had gespecialiseerd in Japanse auto's, kon het niet anders dan dat Wim in aanraking kwam met de eerste MX-5, een NA. Hij herinnert zich een autojournalist in een autoprogramma die met zijn NA bijna elke bocht dwars ging. Een beeld dat hij niet meer van zijn netvlies kreeg. Inmiddels had Wim zijn toekomstige vrouw ontmoet, ging samenwonen en dubbele inkomsten maakten het mogelijk dat er een moment kwam om niet te kiezen voor een saaie gezinsbak, maar om een rode NA op de oprit te zetten. Japanse degelijkheid in een frivool jasje. Wim was op dat moment nog geen cabriorijder en in het begin voelde hij zich ook een beetje "naakt" en bekeken in de open auto. Maar aan de andere kant gaf het hem ook een gevoel van vrijheid en sensatie. Een gevoel dat iedere cabriorijder wel bekend zal voorkomen. Wim en zijn vrouw gebruikten de MX-5 als tweede auto, met name om kilometers te verslinden op de toen nog niet zo drukke wegen. Als het niet regende, ging het dakje los en reden ze richting de Maas. Talloze mooie weggetjes gleden onder de vier wielen van de NA door. In het eerste jaar dat de rode NA in het bezit was van Wim heeft hij bijgehouden hoe vaak hij open had gereden. Meer dan 50% van de tijd was dakloos. Eenmaal verslaafd aan het cabriergevoel, kom je er nooit meer van af.

Omdat Wim een gezelligheidsmens is, kwam al snel het idee naar voren om lid te worden van de toen nog kleine MX-5 club. Een foto

in zijn garage herinnert nog aan de allereerste bijeenkomst. Talloze MX-5jes opgesteld voor een prachtig kasteel.

Vanaf 1995 is Wim al lid van onze club. Omdat hij ritten uitzetten wel leuk vond, werd hij al snel als evenementenvoorzitter gevraagd. In deze rol heeft hij o.a. een handboek voor de uitzetter van een rit geïntroduceerd, waarin werd uitgegaan van het bolletje -pijlje-systeem. Een systeem dat eigenlijk gebaseerd is op de pace notes die een navigator in een rally auto gebruikt. Inmiddels vervangen door een digitale versie.

Tijdens ons gesprek kwam Jan Gerits binnenlopen. Oud-voorzitter van de club en net als Wim geboren met een technische knobbel. Nog steeds een gepassioneerd NA rijder, dus de verhalen uit de "oude-does" vlogen over de tafel heen. Beide heren zijn goed voor heel wat bladzijden clubgeschiedenis.

Via de MX-5 ritten kwam Wim in aanraking met Michiel Werkman. Michiel was in het bezit van een racelicentie en had ook de Tulpenrally gereden. Vroeger een echt bekende snelheidsrally, tegenwoordig een toerrally waar bijzonder stevig wordt gereden met klassieke auto's. Michiel wilde graag iets met de MX-5 club doen, maar het organiseren van een rit volgens de filosofie van de Tulpenrally paste eigenlijk niet binnen de ideeën van de MX-5 club, o.a. vanwege het kostenaspect. Na veel wikken en wegen heeft Wim toch besloten om aan de rit van Michiel te gaan deelnemen. Pas toen beseftte hij hoe leuk rallyrijden is. Het gevoel dat je het uiterste uit jouw auto en jezelf haalt. Na een paar dagen sturen word je echt een met jouw auto en de weg waarover je rijdt.

Stuiter je in Nederland tijdens een rit van verkeersdrempel naar verkeersdrempel, de Tulpenrally vindt plaats in de Vogezen in Frankrijk. Een beetje afhankelijk van in welk jaargetijde je tegenwoordig gaat, maar hier vind je nog de rust en ruimte om heerlijk te kunnen sturen. Een glooiend landschap met fantastische wegen, waar je je als auto- liefhebber kunt uitleven. Een rit naar de Vogezen heeft inmiddels een vaste plek in Wim zijn agenda gekregen. Jaarlijks reist hij met vrienden naar deze omgeving af, om zich een paar dagen uit te leven in de Franse heuvels. Meestal rond half april als het massatoerisme van fietsers en campers ontbreekt.

Collectie MX-5's

Praten en vooral luisteren naar Wim en Jan levert met gemak nog een pagina of twintig extra op voor het clubblad. Wie weet nog eens een vervolg op dit verhaal, in een latere editie. Bezit is het einde van het vermaak. Dat geldt voor een gedeelte ook voor Wim. In tegenstelling tot Jan die al 27 jaar in het bezit is van zijn NA, kan Wim een heel plakboek vullen met afbeeldingen van MX-5'en die in zijn garage hebben gestaan. Na de rode NA volgden er nog vele. Op een gegeven moment werd het ook een manier om de hobby betaalbaar te houden. Een MX-5 uit Duitsland met of zonder een kleine schade importeren, opknappen, een zomer toeren en daarna weer verkopen. Waarschijnlijk rijden er nog heel wat MX-5's rond in Nederland die in het bezit van Wim zijn geweest.

Op dit moment heeft hij drie MX-5 's. Een NC omdat zijn vrouw er wel klaar mee is om langere reizen in een semi klassieke auto te maken en twee bijzondere NA 's. De ZS-11-RR, een groene NA die helemaal gerestaureerd is en schuilgaat onder een afdek zeil en buiten onder een afdak bij zijn garage staat. Op de oprichtingsfoto van de MX-5 club staat deze auto op de voorgrond. Trots tussen alle andere NA -tjes.

Het tweede exemplaar is ook groen. Mag wel eens gewassen worden, maar zoals het een echte techneut betaamt, is uiterlijk minder belangrijk dan hetgeen onder de motorkap ligt. Met wat kleine aanpassingen aan de carrosserie is er een 2.5 liter Ecotec GM blok in gelepeld. Goed voor een alles verwoestende 200 PK. Je kunt je voorstellen dat dit een nog grotere glimlach, in de Vogezen, op het gezicht van Wim oplevert.

De liefde voor de NA zit diep bij Wim, dat blijkt. De NB vindt hij wat softer, de NC minder karakteristiek en de ND te scherp gelijnd. Gelukkig heeft iedereen zijn mening over de MX-5. Dat maakt de club en het rijden in deze roadster zo divers en leuk.

Interesses

Zittend voor de garage van Wim, in de warme oktoberzon, zouden wij nog wel wat uurtjes kunnen doorbrengen. De interesses in autorijden, ritten in de heuvels en bergen en klassieke autoraces en rally's komen ook in mijn balboekje voor. Wim heeft wat dat betreft al heel wat op zijn conto staan. Onder andere gummen op de Nurburgring. De "groene hel". Voor coureurs een van de mooiste circuits en in ieder geval het langste ter wereld. Samen met een NA en wat gelijkgestemden de limieten van je NA opzoeken. Wat wil je nog meer?

De volgende uitdaging komt er dit jaar alweer aan. Deelname aan een barrelrit naar de Noordkaap stond hoog op zijn bucketlist. Ik heb wel eens een foto gezien van iemand die dit met een NA deed. Deels zelfs met dak open. Wim heeft een iets comfortabeler auto gekozen. Een Volvo V70 diesel, die op dit moment door hem zelf geprepareerd wordt.

Om met een quote van Wim dit interview af te sluiten: "op de Nurburgring gillen je banden niet, maar zingen ze een prachtig lied". Een lied voor de echte auto- en MX-5 liefhebber, die nog benzine in zijn aderen heeft stromen.

Sandra Reintjes winnaar van de wallpaperwedstrijd

Tekst: Jeroen Feelders

Foto: Maarten van de Graaff

In magazine 118 riep de websitecommissie clubleden op om hun mooiste MX-5- of evenementenfoto op te sturen voor de wallpaperwedstrijd. Er kwamen acht inzendingen binnen waaronder enkele zeer mooie exemplaren. Maar met slechts twee punten verschil heeft Sandra Reintjes met haar foto van de Hemelvaartsrit de wedstrijd gewonnen.

De jury vond Sandra's foto de mooiste vanwege het nostalgische plaatje waarbij de nadruk niet direct op de MX-5 ligt, maar waarbij de MX-5 zeker geen ondergeschikte rol vervult. Gefeliciteerd!

Sandra over haar foto: *"Deze foto is een van de vele foto's die ik gemaakt heb tijdens het Hemelvaart weekend met de club. Ik heb gekozen voor deze foto omdat deze gemaakt is op een mooi pleintje in het plaatsje Lim-burg (Limbourg), waar we aan werden gesproken door een bewoner die onder de indruk was van al die prachtige MX-5jes die hij had zien passeren. Limburg was wel het thema van dit weekend, de streek van waaruit we elke dag weer door het mooie landschap, stadjes en dorpjes mochten verkennen en waar we ons echt in het (verre) buitenland mochten wanen. Wat hebben we geluk gehad met het weer, hele tijd open kunnen rijden op hele mooie routes door het zuidelijke heuvelland, de Eiffel en de Ardennen. We*

hebben genoten en ik denk dat deze foto het relaxte, ontspannen genieten van en met een MX-5 goed weergeeft. Wij genieten nog een poosje na."

In 2019 won Sandra ook al eens de wallpaperwedstrijd, dus we kijken uit naar meer inzendingen.

Vanaf nu is de nieuwe wallpaper te downloaden vanaf de MX-5-clubsite. En hiermee staat de mailbox het komende half jaar ook weer open voor ieders mooiste foto. Wil je ook meedoen? Stuur dan je beste MX-5- of evenementenfoto (één foto per deelnemer) in zo hoog mogelijke resolutie naar de webmaster via pagina www.mx5club.nl/club-info/contact/wedstrijd-wallpaper-insturen. In magazine 122 zal de volgende winnaar bekend worden gemaakt.

Van koekoeksklok

via serpentine

naar de Elzas

Tekst en foto's: Nicolette Faber-Wittenberg

Op 23 augustus 2022 stapten we vol goede moed in onze MX-5. Op naar het Zwarte Woud. Voor ons vanuit het Weserbergland zo'n 4,5 uur rijden, dus we zouden lekker op tijd in het hotel zijn. Dat liep helaas wat anders en na diverse omleidingen en files kwamen we nog net op tijd voor de welkomstborrel. Dat deed de vertraging gauw vergeten. Naast oude bekenden ook veel nieuwe gezichten.

De tas die werd uitgedeeld bevatte tot mijn grote vreugde, naast het routeboek en flesjes water, een mini koekoeksklok die ik direct bij terugkomst heb opgehangen! De organisatoren - Herman, Milly, Ronald en Ilona - hadden een geweldig hotel uitgezocht, met gastvrije eigenaren en buitengewoon aardig personeel. (Eigenlijk hadden zij eerst een ander hotel geboekt, maar dat werd het toch niet.) Dit hotel had mooie schone kamers en een uitstekend ontbijt en elke avond een heerlijk driegang diner. Helaas konden Ronald en Ilona er door privéomstandigheden niet bij zijn. Herman en Milly zijn als organisatoren en aanspreekpunt voor deze dagen zeker geslaagd.

Koekoek

Na een goede nachtrust met een oehoe-ende uil en een luidende kerkklok, wat mij deed terugdenken aan de vijf dagen hiervoor, die ik in Wittenberg verbleef waar de kerkklok zich ook elk kwartier meldde, begonnen we aan de eerste rit. De Koekoeksrit met een lengte van 215 km. Het eerste deel van de rit ging tussen appelboomgaarden en wijngaarden door. Al gauw gevolgd door slingerweggetjes door het bos en langs bergflanken. Een lust voor een MX-5 rijder. Het was best een warme dag, dus het tussen de bomen rijden bracht verkoeling. We zagen stapels boomstammen die nat werden gehouden. Dit stond in schril contrast met de naaldbomen die het door dit warme weer zwaar hebben. En ook de maisvelden en weiden zagen er dor en droog uit. Onderweg zagen we veel dorpelingen die met houtsnijwerk bezig waren. We kwamen regelmatig fietsers tegen, maar minder motorrijders dan we hadden verwacht. Opvallend waren bankjes langs de weg, in de buurt van winkels, waarop geschreven stond: 'Mitfahrer Bankle'.

Wat een goed alternatief voor het liften of de bus. Er waren veel bezienswaardigheden in de rit opgenomen, zoals een glasblazerij, de ruïne van burcht Schenkenburg, de watervallen van Triberg en een heus chateau, Schloss Staufenberg. Het is altijd een kwestie van keuzes maken, van wat je wel of niet bezoekt tijdens de rit. In de plaats Schramberg bevinden zich vier musea: Autosammlung Steim, Eisenbahnmuseum, Dieselmuseum en Auto- und Uhrenmuseum. Wij besloten deze laatste te bezoeken. Een leuk en informatief museum. Veel vrouwen bleken in de uurwerkindustrie werkzaam te zijn geweest en daardoor was hier ook het eerste bedrijfskinderdagverblijf opgericht. Helaas verdienden de vrouwen wel de helft van het salaris van de mannen. Porsche wordt in deze tentoonstelling als de uitvinder van de Kever bestempeld. Dat is echter niet waar, want de Joodse ingenieur Josef Ganz is de ontwerper hiervan. We kwamen ook door het plaatsje Rottweil. Hierbij vroeg ik mij af of hier het hondenras Rottweiler vandaan komt. En ja, de Rottweiler is ontstaan uit de honden die door boeren gebruikt werden om vee naar en van de markt te drijven in het Duitse stadje Rottweil. Ook werden ze ingezet om vleeskarren te trekken en handelsgeld en spullen te bewaken.

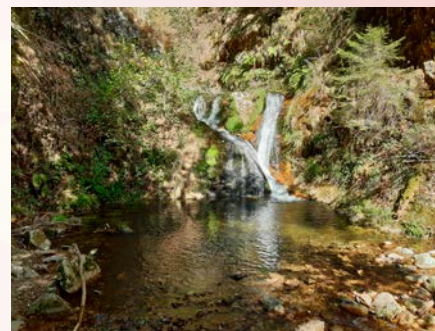
Op weg naar 's werelds grootste koekoeksklok kwamen we eerst nog langs een andere grote klok, die er net iets voor lag en zo een graantje meepikte. In Gengenbach bekeken we de stadspoorten en maakten we een rondje door het centrum. Mooie huizen en veel bloemen. Gezien de tijd die ons nog restte reden we de rit uit, maar stopten niet meer. Moe maar voldaan schoven we niet veel later aan bij het diner. Een goed moment om weer wat, voor ons, nieuwe clubleden te ontmoeten.

Het hotel

Eén van de vele ruïnes onderweg

Kleine waterval

Oude Stadspoorten

Eén van de wegwerkzaamheden

De 'niet officiële' grootste Koekoeksklok

De 'niet officiële' grootste Koekoeksklok

Bochtjes

De tel ben ik kwijtgeraakt, maar vandaag reden we tijdens de Bochtjesrit van 182 km zeker honderden bochtjes en vele "Serpentines". Bos afgewisseld met open stukken met geweldige uit- en vergezichten. Vandaag leken de bossen en akkers minder droog, maar toch waren bij het stuwmeer, dat we later vandaag bezochten, de BBQ-plekken afgezet en hingen er bordjes dat open vuur verboden was. Gisteren kwamen we veel met hout beklede huizen tegen. Het hout is in lagen aangebracht en met boogjes, net de schubben van een vis. Vandaag zag ik er slechts enkele, maar veel meer vakwerkhuisen. Helaas ook hier langs de route veel verlaten Gaststätten, hotels, pensions. De rit begon vanmorgen met een omleiding, maar ook verder in de route veel werkzaamheden waardoor het verkeer met een stoplicht over één rijbaan moest rijden. Onderweg kwamen we veel in de weiden geplaatste kleine houten huisjes tegen, maar er waren in geen velden of wegen dieren te ontdekken, dus waar deze voor dienden, geen idee. Een van de plaatsnamen onderweg viel mij extra op: Schwanenwasen. Het dorpje bestaat voornamelijk uit een Gasthof, dat bij het voorbijrijden in een Doornroosje-slaap leek te zijn verzonken.

We reden een heel stuk over de Badische Weinstrasse en de Schwarzwald Hochstrasse. De watermolen (Vollmers Mühle Seebach) lieten we voor wat het was. Wel stopten we bij de Gertelbach Wasserfälle, want zo konden we meteen even de benen

strekken. Helaas kwam hier niet veel water naar beneden. Bij het Stuwmeer Nagoldtalsperre was het heel druk met 'badgasten'. Zo ook bij de Mummelsee, een bergmeer, maar daar waren het vooral toeristen. Bij de tweede waterval, Allerheiligen Wasserfälle, stopten we. Deze waterval stortte zich niet in één keer, maar in een reeks aparte gedeelten omlaag. Nou ja, waarschijnlijk als gevolg van de droogte was het meer sijpelen. Irritant waren de vele snelheidslimieten die we tegenkwamen. Niet alleen 50 en 70 km per uur, maar ook 20, 30, 40 en 60 km per uur wisselden elkaar af. Het lijkt Italië wel.

's Avonds aten we niet in het hotel, want het personeel had een verplichte dag vrij. We liepen naar een wijnproeverij met BBQ. Het was best een aardige tippel in de hitte. Eigenlijk waren druiven voor dit bedrijf een bijzaak. Zij teelden voornamelijk fruit en maar een kleine hoeveelheid druiven. Die druiven brengen ze in bij een coöperatie, waar ook andere wijnboeren hun druiven brengen, en daar wordt dan wijn van gemaakt en zo komen zij ook aan hun witte, rosé en rode wijnen. We kregen deze alle drie te proeven, met daarbij stukjes pizza. Daarna volgde de BBQ en zaten we gezellig aan lange tafels. Alles prima verzorgd. Aan het einde stelden zij hun schnapsmuseum op en kon iedereen als afzakkertje hier eentje van uitkiezen. Daarna gingen we met bijna de hele groep, onder een prachtige sterrenhemel, lopend naar het hotel terug.

Baden Baden

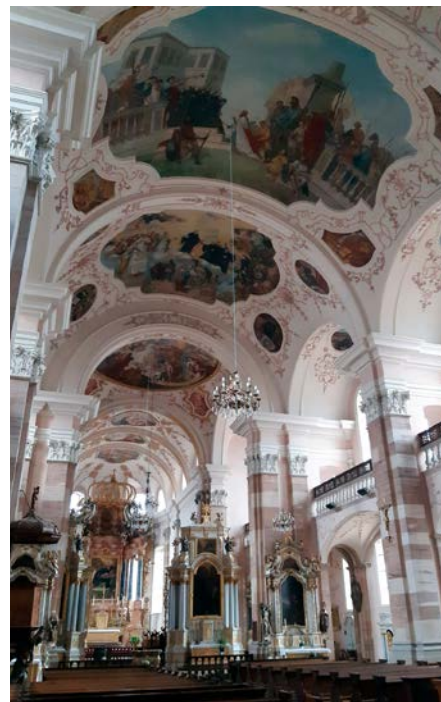
Vergezichten

De wijngaarden (met MX-5)

Strasbourg

De Abdijkerk in Ebermunster

Straatsburg en Baden Baden

Op de vrije dag kozen wij voor een bezoek aan Strasbourg en Baden Baden. De organisatoren hadden meerdere tips gegeven en wij vonden het best moeilijk kiezen, vandaar dat we besloten om toch beide steden te bezoeken. De auto kon perfect in de parkeergarage, op loopafstand van het oude centrum, worden geparkeerd. Bij een aan Parijs doen denkende bistro dronken we koffie met citroen-merengue taart. De dame die hier bediende, was een heel vriendelijke, typische Française met bloemenjurk en net iets te veel make-up. Twee bijen kwamen meegenieten van onze merengue en ook een groepje mussen kwam even buurten. We zijn door de stad gewandeld, een mengeling van Franse en Duitse gebouwen. Hier zat tot mijn geluk nog een Pylones winkel. In Hannover zit deze niet meer. Daar natuurlijk even rondgeneusd en wat gekocht.

Toch kon Strasbourg mij niet echt bekoren. Ik kan het niet onder woorden brengen, maar het is niet mijn stad. Ik had mij er meer van voorgesteld. De kosten in de parkeergarage vielen heel erg mee. Den Haag is toch wel erg duur met zijn ruim €4,00 per uur. Dat waren we hier nog niet eens voor een paar uur kwijt. Daarna op naar Baden Baden. Ook daar de auto snel in de parkeergarage gezet. Op een terras bij een Konditorei wat genuttigd. Aardige bediening en leuke omgeving. Daarna door de stad gelopen en over de allee. Mooie huizen, prachtige hotels en veel groen. De rivier die door Baden Baden loopt was bijna leeg. Ook daar dus veel last van de droogte,

althoewel Herman en Milly op hun vrije zaterdag in Baden Baden de hele dag regen hebben gehad. Echt heel jammer voor hen. Ik vond Baden Baden een verademing en ben erg blij dat we hier geweest zijn. Echt een aanrader. We waren nog maar net terug in het hotel toen het begon te regenen. En dat is nog lang doorgegaan, wat ook wel nodig was voor de natuur.

Elzas

En toen was het alweer tijd voor de laatste rit van deze reis. De Elzasrit van 230 km. Dat was wel een heel bijzondere rit. Via de Pierre Pflimlimbrug kwamen we in Frankrijk. De landschappen die aan ons voorbijtrokken deden de ene keer denken aan Duitsland, dan aan Frankrijk en dan zelfs aan Nederland. Wat mij al eerder was opgevallen en vandaag weer is dat er veel stalletjes voor de huizen aan de weg staan waar fruit wordt verkocht. Het is wel zelfbediening en ze gaan ervan uit dat je het geld netjes in het busje doet. Vandaag was trouwens ook de rit van de rotondes. We hebben er zo'n 59 gehad. In Rosheim stopten we voor koffie. Dit is een leuk historisch stadje. Er staan nog drie stadspoorten. We zijn het stadje rondgelopen en hebben de Romaanse Kerk bezocht. Op het dak zit een bedelaar en daarnaast een adelaar en een leeuw, die een mens omklemt. Allemaal symbolen. De leeuw roept op om al het boze te bevechten. De adelaar verzoekt om egoïsme te overwinnen en de bedelaar staat voor de mensheid die liefde en waardigheid nodig heeft. Hierna 'beklommen' we de Mont Sainte Odile en reden

In de Elzas

Een verdwaalde MX-5

Druiventrossen

om het klooster heen. Het was er zo druk dat we niet zijn gestopt, maar zijn doorgereden naar het vogelpark. Hier zijn wij wel naar de ingang gelopen om zo de benen te strekken, maar we zijn niet naar binnen gegaan. Vandaag waren we sowieso meer van de kerken dan van de kastelen. In Ebermunster dronken we koffie. De serveerster was allesbehalve vriendelijk. Later hoorden we dat van meerdere clubleden, die daar ook gestopt waren voor koffie. We bezochten de Abdijkerk uit 1719. Deze kerk is rijkelijk versierd, onder andere met prachtige plafondschilderingen. Wat opviel waren de biechtstoelen die in groten getale aanwezig waren.

Toen wij binnen waren hoorden we praten bij het Silbermannorgel en leek het of het orgel gestemd werd. Kort hierna werd er daadwerkelijk op het orgel gespeeld. Enkele sonates van Bach. We hebben ademloos staan luisteren. Wilden eigenlijk niet meer weg. Het klonk echt prachtig. Bijna net zo mooi als het Bätzorgel van de Lutherse Kerk in Den Haag. Hierna zijn we niet meer gestopt, maar we hebben de route wel uitgereden. Het was vandaag bewolkt en daardoor heel aangenaam van temperatuur. Vanavond hadden we het laatste diner. Het dessert kwam binnen met een brandende vuurpijl. Een prachtige ijstaart in drie lagen, door de chef zelf gemaakt. De bediening mocht niet vertellen wat erin zat, ik dacht iets van drank, want dat is familiegeheim.

Er werd nog gezongen en Herman en Milly werden door Gerry en Henriëtte terecht in het zonnetje gezet. Zij kregen complimenten voor het oppoetsen van ritten, maar vooral voor de eigengemaakte bochtjesrit. Op hun beurt bedankten Herman en Milly het hotelpersoneel. Het bleef nog lang gezellig.

Aan alles komt een eind

Helaas waren de afgelopen dagen niet helemaal zonder autopech verlopen en ook corona gooide voor hetzelfde team roet in het eten. Zij waren intussen al naar huis. Hoeveel pech kun je hebben. Echt heel sneu. Tijdens het ontbijt verlieten steeds meer equipes het hotel, nadat zij iedereen een goede thuisreis of verdere vakantie hadden gewenst. Het was een leuke groep. Heel gemêleerd qua leeftijd en lidmaatschap van de club. Er was zelfs een equipe waarvoor dit de eerste rit bij onze club was. De terugreis verliep voorspoediger dan de heenreis. De enige vertraging vormden de wegwerkzaamheden omdat je daar maar 60 of 80 km per uur mag rijden. We kijken terug op mooie dagen, met gezellige clubleden en fantastische MX-5 weggetjes.

Hoeveel borden wil je hebben?!

Onderweg veel kapelletjes en kruisigingsbeelden

Totale ontzorging voor je MX-5!

Voorbereid het najaar in
Vind alles voor je Mazda MX-5 in onze
webshop & werkplaats

MX-5 inruilen?

Onderhoud

Veren

Stipt Polish

Uitlaten

Plaatwerk

De MX5Winkel biedt

- Onderdelen: nieuw en gebruikt
- Schadeherstel, laswerk en professionele restauratie
- Reparatie en onderhoud
- Goede occasions

Maak een afspraak Midden Nederland

0183 745 614

06 15 31 47 37

Energieweg 11
4231 DJ Meerkerk

www.mx5-winkel.nl

**Foto: Sandra Reintjes winnaar van de wallpaperwedstrijd.
Hemelvaartsrit plaatsje Limburg (Limbourg)**

Een beetje meer licht voor de ND

Tekst en foto's: Jeroen Feelders

Uitvoering: Anthony van Parijs - AVP on the road - <https://avpontheroad.be/>

Iedereen wil zijn MX-5 wel wat persoonlijker maken. Gewoon een leuke extra accessoire hier en daar. Zo kwam ik enkele jaren geleden op (toen nog) Miatas at Sevenum de achterlicht LED-kit van MX-5things tegen welke een mooie rode lichtbalk doortrekt tussen de achterlichten. Niet te schreeuwerig, lekker subtiel. Dit jaar bij Miatas at Summertime zag ik de kit weer te koop bij *AVP on the road* en ik kon de verleiding niet weerstaan. Deze kit wordt geleverd met een krachtige en waterdichte rode LED-strip (120 LED's/m - IP67) met 3M VHB-tape welke aan de onderkant van het kofferbakdeksel wordt geplakt, voldoende kabel en een plug-and-play-kabelboom voor eenvoudige bedrading en installatie op het linker achterlicht. Anthony van *AVP on the road* kon de kit direct installeren en voor wie deze kit wil aanbrengen staat hieronder een howto in 7 foto's.

1) Eerst moet de kofferbakbinnenbekleding aan de achterzijde worden verwijderd door de plastic drukkertjes weg te nemen. Daarna ook de binnenbekleding bij het linker achterlicht.

4) Bekabeling in de kofferbak netjes wegwerken en binnenbekleding bij achterlichtunit weer terug plaatsen.

2) Nu moet de kabel worden getrokken zodat die niet in de weg zit en waterdicht is gewerkt. De ledstrip heeft genoeg kabellengte om binnenlangs het deksel en de kofferbak te lopen. De kabel loopt dan door de rubber doorvoeren ('grommets') welke je een beetje moet insnijden. Bij een evt. kleine lekkage later kan je daarop wat siliconenkit aanbrengen.

5+6) Onderkant kofferbakdeksel ontvetten met de meegeleverde alcoholwabs en de ledstrip met het reeds aangebrachte dubbelzijdig tape aanbrengen. Daarna kofferbakbinnenbekleding aan de achterzijde weer terug plaatsen.

3) Kabeleinden (rood/zwart) aansluiten in de connector. Kabel en tussenconnector aansluiten op de linker achterlichtunit. Je kan de ledstrip nu testen door je licht aan te zetten.

7) Tadaa, een mooie doorgetrokken lichtstreep tussen de achterlichten.

Oud & Nieuw - Van ND naar ND

Tekst en foto's: Bouw & Jeanet Lemkes

In de zomer van 2018 maakten wij een proefrit met een MX-5 ND. Dit was precies de auto die wij zochten, nu onze dochters een eigen autootje hadden gekocht. Nu hadden we voor het eerst sinds jaren de mogelijkheid om een twee-zitter te kopen en bij de introductie van de ND waren we allebei op slag verliefd op dit prachtige model!

Ik (Bouw) wilde eigenlijk al jaren liefst een klassieker, een Volkswagen Karmann Ghia, om de sfeer en herinneringen die zo'n autootje met zich meebrengt. Mijn opa had er vijf van gehad en het kleine, klassieke trok mij aan.

Toch hadden we allebei geen zin in het 'gedoe' wat bij een klassieker hoort. In deze MX-5 ND vonden we precies de sfeer gecombineerd met het comfort, de sportiviteit en betrouwbaarheid van nu, en daarmee geschikt voor dagelijks gebruik.

De vraag was alleen nog: pas ik er met mijn 1,88m in? Tijd dus voor een proefrit bij Baak Autocenter in Alphen aan den Rijn, de garage waar mijn opa 42 jaar daarvoor zijn laatste VW Karmann Ghia inruilde voor zijn eerste Mazda, een 929 Hardtop.

Dat paste goed, ik bleek zo ongeveer de maximaal bruikbare maat te hebben voor een ND. Na een rondje om Alphen aan den Rijn hadden we geen vragen meer: dit gaat 'm worden!

Toen Baak Autocenter kort daarna precies de juiste MX-5 had staan, viel alles op zijn plek: de JS-323-S van twee jaar oud was voor ons! We hebben er veel mooie ritjes en ritten mee gemaakt, met als hoogtepunt een prachtige toertocht naar (en in!) Toscane in 2019.

Vier jaar later, september 2022: de MX-5 krijgt weer een beurt bij Baak Autocenter, en de enthousiaste verkoper doet een aanbod voor inruil tegen een wel heel mooie nieuwere MX-5.

We waren het niet van plan maar lang verhaal kort, we kwamen eruit en sindsdien zijn we eigenaar van de P-006-GN, een bijzondere uitvoering ('Ginzan') uit 2021, met de sterkere 184 PK motor.

Deze foto's zijn gemaakt op de dag van overdracht. Na vier jaar tevredenheid en rijplezier met onze eerste MX-5, rijden we nu dus met een mogelijk nog grotere smile in onze 'nieuwe'.

Afgelopen jaren hadden we graag meer ritten en bijeenkomsten van de MX-5 club meegemaakt, maar dat is door allerlei drukte en omstandigheden niet echt gelukt. Nu, met onze nieuwe aanwinst hopen we in de komende jaren wat meer zichtbaar te zijn als leden van deze mooie club! We zullen zien hoe dat allemaal gaat lopen, en tot die tijd genieten we met jullie allemaal mee in het MX-5 Magazine!

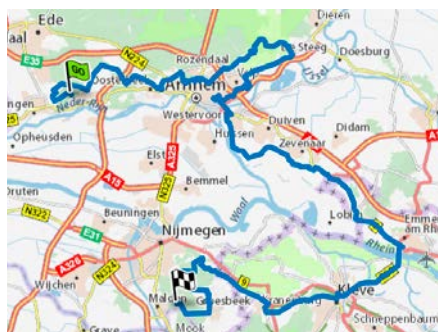
Langs Berg en Dal

Tekst: Lou Hermens
Foto's: Jan Megens,
Willem Jan en Miranda Komen
en Lou Hermens

Hoewel het evenement *Rondje Hollandse Kroon* d.d. 9 oktober jongsteleden stond aangekondigd als seizoensafsluiter, was er op vrijdag 14 oktober 2022 bij het evenement Langs Berg en Dal nog veel te genieten. In de eerste plaats vanwege de prachtige route die was uitgezet door Jan en Marloes Megens, maar natuurlijk ook vanwege het gezellig kletsen bij het begin- en eindpunt met de deelnemers aan dit (echt) laatste evenement van het seizoen.

Het bijgevoegde plaatje geeft een goede indruk van de route:

De route ging van start bij restaurant Campman in Renkum, waar gezellig onder het genot van koffie en een heerlijk stukje gebak (*Renkums Beekdalletje*) werd bijgekeurd. Het deelnemersveld was te overzien deze keer; er konden maximaal 25 equipes inschrijven. Hoewel het een regenachtige dag was, ging iedereen met veel enthousiasme met het kapje dicht beginnen aan de rit.

Al gelijk werden we getraakteerd op een geweldig boslandschap tussen Renkum en Wageningen. Via Wolfheze en Oosterbeek reden we door park Zypendaal en hadden we bij Huis Zypendaal een eerste fotomomentje. Zypendaal heette eerst 'De Syt'. Die naam verwijst naar het water dat hier uit de grond sijpelt. Op de plek van het huidige huis stond in de 17de eeuw al een huis Zypendaal. In 1742 kocht Hendrik Willem Brantsen Zypendaal. Hij besloot al snel het oude huis te slopen en er een nieuwe buitenplaats te bouwen. In 1867 werden aan het nieuwe optrekje een koetshuis en de orangerie toegevoegd. Het huis is omgeven door een prachtige tuin in de Engelse landschapsstijl.

Daarna bracht de route ons via Rozendaal naar het Nationaal Park Veluwezoom. Dit park telt ruim 5.000 hectare en is onderdeel

van de Veluwe, een groot, aaneengesloten natuurgebied. Je vindt hier haast ongerepte natuur met bossen, heidevelden, zandverstuivingen en landgoederen. Kenmerkend voor Veluwezoom is het reliëf: nergens anders op de Veluwe vind je zoveel heuvels en heb je zo'n mooi uitzicht. Op de Posbank bijvoorbeeld kun je bij mooi weer tot in Duitsland kijken. Maar dat lukte deze keer niet, het was nat en mistig. Dus qua vergezichten was het behelpen. Maar ook in het druilerige weer maakte het landschap een verpletterende indruk. Het ademde een mysterieuze sfeer uit.

Via Velp verlieten we het nationale park, richting Westervoort. Na Westervoort was het warempel even droog. Natuurlijk onmiddellijk het kapje omlaag en heerlijk een stukje toeren op de dijkweg parallel aan de Nederrijn. Na Oud Zevenaar passeerden

we de grens met Duitsland. Het begon helaas weer te miezeren, dus het dakje kon weer omhoog.

Het was tijd om weer eens de beentjes te gaan strekken. Wij kozen ervoor om het Duitse stadje Kleef te gaan bezoeken. Kleef heeft nadrukkelijk een Nederlands tintje. In de eerste plaats heeft Louise Henriëtte, de oudste dochter van de Nederlandse stadhouder Frederik Hendrik van Oranje en Amalia van Solms, een tijdje gewoond in slot Zwanenburch met haar echtgenoot, keurvorst Frederik Willem I van Brandenburg. Bovendien benoemde deze Pruisische keurvorst in 1647 Johan Maurits van Nassau-Siegen tot stadhouder van Kleef.

Er is niet alleen een sterke Oranjeconnectie met Kleef. Ook qua schilderkunst is er een nadrukkelijke band met Nederland. In 1841 richtte Barend Cornelis Koekkoek, een Nederlands romantisch landschapsschilder, een tekenacademie op in een bovenzaal van het toenmalige raadhuis aan de Grote Straat in Kleef. Zo ontstond in Kleef, als onderdeel van de Nederlandse romantiek, de Kleefse schilderschool. Het toenmalige woonhuis van Koekkoek is nu ingericht als museum. Als het niet gesloten was geweest, hadden we er zeker een bezoekje gebracht.

Maar al dat cultureel geneuzel levert natuurlijk geen gevulde maag op. Na wat zoekwerk kwamen we in Café Solo terecht. En dan zie je toch weer dat de horeca in Duitsland financieel veel toegankelijker is dan in Nederland: een grote Schnitzel met gesmolten Italiaanse kaas eroverheen, frites en een glas fris voor nog geen 12 Euro. Daarvoor moet je in Nederland komen! Het was wel wat veel van het goede. Maar dat had dan ook weer een voordeel. We hoefden thuis niet meer te koken!

Voldaan zochten we onze auto weer op om het laatste stukje van de route te gaan rijden. Dat was weer een bosrijk stukje. Via Berg

en Dal, Heilig Landstichting en Groesbeek naderden we de eindbestemming van deze prachtige route: boscafé De Zweef bij het zweefvliegveld Malden. Daar hebben we nog een hele tijd na gekeuveld onder het genot van een drankje en heerlijke warme hapjes. Gezien onze copieuze lunch in Kleef hadden we die hapjes eigenlijk niet meer nodig, maar als zuidelijke Bourgondiërs konden we deze verleiding toch weer niet weerstaan.

Jan en Marloes, het was een prima evenement dat strak was georganiseerd. Er was aan niets te merken dat dit het eerste evenement was dat jullie organiseerden. Wij zeggen: ga vooral zo door! Wij verheugen ons op de volgende rit die jullie ons gaan voorschotelen.

Eerbetoon

Tekst en foto's: Marco Bouman

Nadat ik van de zomer bij de Cabriohoeve mijn prachtige Grace Green MX-5 NB FL had opgehaald begonnen er wat onvolkomenheden op te vallen. Er bleek toch nog wat roest aanwezig op nagenoeg verborgen plekken (voorste onderste felsranden portieren), de achterdempers leken hun werk niet meer optimaal uit te voeren en met een bekrast rechterraam was het dat wel zo'n beetje.

Afspraak gemaakt met Willem voor oktober, want dan is het normaal gesproken rustiger in de garage. Kennelijk had deze gedachte vaker postgevat, want er stonden zoveel MX-5's, dat Peter op dat moment geen reguliere vervangende auto voor me had. Voor mijn kar zouden ze ongeveer een week nodig hebben om dat in alle rust te doen, dus wel fijn om dan vervoer terug te hebben.

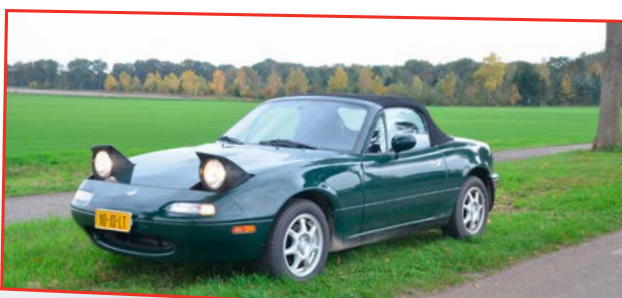
Dat werd een British racing green NA 1.8 met 131 pk (Europese specs), de 10-JD-LT, een Canadese Miata van mei 1996 met ruim 200.000 km op de teller. Altijd fijn die Canadezen die net als wij het metrieke stelsel hebben. Ik had nog nooit in een NA gereden, maar het was meteen een feest van herkenning: de ramen, de luchtroosters en het rijden zelf: het lijkt heel veel op mijn NB. De zitpositie is ook voor mijn postuur (1.92 m) prima te doen. Vreemd genoeg vond de vorige eigenaar het nodig het originele airbagstuur te vervangen door een exemplaar zónder airbag, maar dan wel van Momo. Ik kan er zelf niet bij dat je je eigen veiligheid op het spel zet hierdoor. En bovendien niet-origineel. Maar goed, ieder zijn ding. Verder zag de auto er spic en span uit. Het vorige baasje had er duidelijk heel goed voor gezorgd en de kilometerstand was er absoluut niet aan af te lezen. Echt een mooie auto.

En dan het rijden: als je van Gasselte naar Zeist rijdt en nog een beetje in de buurt hebt rondgetoerd krijg je wel een beetje een beeld en in mijn geval een band met deze heerlijk pure auto. Hij kleeft werkelijk aan de weg en de 1.8 motor is erg gretig en hangt zagezegd goed aan het gas. Doortrekken in de versnellingen is

een feest, de auto levert altijd. En roeren in de bak gaat ook zo vanzelfsprekend. De agiliteit is groot en je denkt de auto de bocht door. Iets met Jinba Ittai? Wat vrij vertaald 'person and horse as one body' betekent. Nou, het Miata paardje wilde best in galop. En dat met gewone 14" wielen. Je trekt een NA aan als een perfect zittende jas.

Maar de grootste verrassing ervoer ik helemaal van voren: de klappoklampen. Ik moest er eerst wat aan wennen, maar al gauw leek het bijna of ik de staven van een boot zag. Of een veel grotere auto reed. Een NA ziet er vooral lief uit, beetje stoer wel ook en sportief, maar heel fijn op het netvlies liggend. Verschillen met de NB zijn er natuurlijk ook. Door de kunststof achterraut zie je een stuk minder en vooral aan het geluidsvolume merk je dat de jaren de auto niet ongemerkt voorbij zijn gegaan. Hetgeen natuurlijk geldt voor alle opvolgende generaties. De techniek schrijdt immers voort. Maar dankzij de heren uit Gasselte had ik een heel fijne rijervaring met deze Miata die ik iedereen kan aanbevelen. Dat een MX-5 van 26 jaar oud zo fris en jeugdig kan aanvoelen vond ik heel bijzonder. Natuurlijk betaalt de juiste zorg voor de auto zich uit. Het is immers erfgoed, deze stamvader van de bijna vijfde generatie MX-5. Ik maak er een buiging voor.

Na inlevering van de Miata kreeg in mijn NB FL weer terug, waar alle zaken keurig waren aangepakt, waarvoor dank. Ik had het rijden in een NA niet willen missen.

NIEUWE LEDEN

Tekst en foto's: Tarcies Carlier, André Graat, Cees van Dorst, Cor Righarts, Jan van de Wege en Jeroen Fokker

Tarcies Carlier

Een auto voor A naar B? Met de meeste auto's gaat het zo. Je moet op weg naar B. Je neemt plaats achter het stuur. Zet de motor aan. Draait ergens aan een knop en de koplampen geven licht. Een lichte druk op een pedaal vlak bij je rechtersoet. Je kijkt nog even in een spiegel. Je rijdt weg. En na een tijdje onderweg zijn, kom je aan in B. Het zijn auto's die je van A naar B vervoeren. En uiteindelijk niet anders tot doel hebben dan om stil te staan.

Maar er zijn gelukkig ook nog auto's, die eigenlijk nergens aan willen komen. Nou ja, even misschien. Maar stilstaan? Nee natuurlijk niet. Die eigenlijk alleen maar onderweg willen zijn. Enkel willen rijden. Die door een soepele motor met passie door heerlijk teruglopende bochten willen worden geduwd. Willen opschakelen langs glooiende berghellingen. En weer teruggeschakeld willen worden als het hard omhoog gaat en strakke haarspeldbochten zich aankondigen.

Die bij het passeren van spiegelen de winkelruiten de rijders dwingen tot snelle zijwaartse blikken en hen gelukkig maken bij het zien van de fraaie vormen van de carrosserie. Die in het voorbijrijden worden nagestaard en aanleiding geven tot dagdromen, jaloerse blikken en spijt. Wagens met een warm kloppend hart. Waarbij het een genot is de voorklep te openen en de motor die er ook nog eens uit ziet als een motor, lustigjes te zien en horen draaien. Met een belangstellende geest die altijd in is voor iets nieuws. Met een rustig en zelfbewust geloof in eigen kunnen.

Wagens ook, die zich niet hoeven te bewijzen met onmatige hoeveelheden paardenkrachten. Luidruchtige uitlaat getoeter. Met hysterische spoilers. Niks voor nodig.

Na in mijn studententijd eerst een paar versleten Eenden nog verder te hebben versleten, auto's overigens die in hun basale eenvoud toch ook al een aantal geniale eigenschappen bezaten, volgden eerst een vooral ook heel praktische en appelgroene Renault 4. En daarna een snel dof wordende en wanhopig roestende Saab 99. Vervolgens een Saab 900, waar ik in de stad herhaaldelijk de uitlaat van af reed. Daarna nog een hele stoet aan Volvo modellen. Handig en vooral verstandig met een gezin met kinderen, een drukke stadspraktijk en nog wat van die dingen. Maar zonder uitzondering allemaal saaie jongens.

En toen kwam ergens in 1989 de eerste Mazda MX-5 op de Nederlandse wegen. Ik was gelijk verkocht, behalve dat ik toen noch de tijd noch het geld voor een tweede auto had. Dus of ik zelf ooit een eigen MX-5 zou bezitten, zou voor mij ver en lang achter de horizon verscholen blijven. Maar wat mij, desondanks altijd een gevoel van opwindning gaf, was het moment dat ik er eentje in de achteruitrijspiegel zag aankomen. Daar heb je er weer een, riep ik dan naar mijn vrouw of kinderen. Een rode met de knipogende koplampen. Een groene met een bagagerek op de achterklep. Een splinternieuwe zwarte. Laag over de weg. Soeverein. Onverstoorbaar. Waar onverminderd de uitnodiging van uit ging tot dagdromen. Over mooie tochten. Over golvende wegen in de Dordogne. Dwars door de Pyreneeën? Langs de grillige kusten van Bretagne? Op mijn gemak. Zonder

haast. Een verlangen dat in al die jaren nooit verdween. En zo heeft het geduurd tot oktober 2018. En ik een tijdje na mijn pensionering weer zin kreeg om te gaan werken. Maar daarvoor wel dagelijks een klein halfuurtje moest gaan reizen. En een tweede automobiel onvermijdelijk bleek. Nu is openbaar vervoer in Zeeland niet echt een makkie. Wat ook hielp was dat het toeval mij terecht liet komen bij een uitstekende Mazda dealer in Goes. Met in de aanbieding een voor mijn doel perfecte MX-5 NB, Editie: Miracle van 25 mei 2000 met 117.000 kilometer op de teller. Intussen is die bijna 40 mille verder doorgedraaid. Met een kleur die mijn kleinkinderen gebruiken om het hele geval mee aan te duiden. Wanneer gaan we met de aubergine weer een stukje rijden?

En nu ik echt helemaal gestopt ben met werken, heb ik me dus aangemeld bij de MX-5 club. En inmiddels heb ik, zonder daar ook maar een ringsleutel aangeraakt te hebben, een heel plezierige en leerzame zelfsleuteldag mee gemaakt in Maasdijk. En kijk ik uit naar een volgend technisch evenement waarvoor wij heel graag naar Doetinchem komen!

André Graat

Hoe heb ik jullie club gevonden? Dat was vrij simpel via Google. Ik had jullie website al eerder gecheckt voor occasions en andere informatie over de MX-5 en zodoende was het niet zo lastig om lid te worden. Ik had toen alleen nog geen auto en nu wel. :-)

Ik ben lid geworden, omdat ik mezelf had voorgenomen om lid te worden als ik dan eens die droomauto zou gaan kopen. Ik had verteld dat ik er zo'n vijftien jaar al naar aan 't kijken ben, maar om diverse redenen was het er nooit van gekomen om er een te kopen. Nu was dan eindelijk het moment daar en zodoende leek het me ook logisch om lid te worden en de passie te delen. Overigens lijkt me ook dat een MX-5 door alle rangen en standen wordt gereden en dat de club daarmee ook een divers gezelschap is en dat vind ik ook iets positiefs.

Cees van Dorst

Ik ben via internet aan de Mazda MX-5 Club Nederland gekomen. Sinds drie maanden zijn we in het bezit van een MX-5 ND 2.0 uit 2016. Het is altijd een wens geweest een MX-5 te hebben.

Vroeger ruim veertien jaar een MG Midget mk3 uit 1967 gehad. Daarna wat vierpersoons cabrio's toen onze twee zoons nog jong waren, zoals twee VW Golfjes en een VW Eos en afgelopen drie jaar een Abarth 595 cabrio, het speeltje van mijn vrouw. Uiteindelijk een MX-5 gevonden precies zoals ik hem graag zou willen hebben.

Twee weken geleden samen met mijn vrouw een weekje in het Zwarte Woud geweest met onze nieuwe aanwinst. Wat een feest om daar door de bochtige bergweggetjes te rijden en wat ligt de MX-5 lekker vast op de weg. We zijn er heel blij mee en hopen er veel fijne en veilige kilometers mee te maken.

Waarschijnlijk zullen we elkaar wel een keer treffen op een van de Car Club evenementen.

Cor Righarts

Na 22 jaar in een Opel GT uit 1973 ben ik overgestapt op een MX-5 uit 2004. Stuur en rijdt wat makkelijker, wilde er 10 jaar geleden al één bij hebben, maar is toen door omstandigheden niet gelukt. Ikzelf ben nu 70 jaar en hoop er toch nog een paar jaar met plezier in te rijden. Het kenteken is 40-TN-GX. Ik ben vooral lid geworden om meer MX5 leden uit de omgeving te leren kennen, misschien weten die wat van de historie van deze auto.

Jan van de Wege

Mijn reden voor een lidmaatschap? Sowieso passie voor auto's en in het bijzonder de MX-5 en verder alles wat snel gaat (en lawaai maakt) en liefst naar benzine of kerosine ruikt. Daarnaast lijkt het me (ons) leuk om eens deel te nemen aan een evenement/toertocht en kennis te maken met 'lotgenoten', liefhebbers van de MX-5 en tevens kijken hoe sommige hun MX-5 hebben 'gepersonaliseerd'. Ook het magazine (en toegang tot het archief) en uitgebreid(er) toegang tot de website is zeker een pluspunt. Kortom, delen van een passie. Hoe ik jullie heb gevonden? Gezocht op internet naar MX-5 clubs en een keuze gemaakt voor de club die me het meest aansprak.

Jeroen Fokker

Afgelopen weekend heeft Willem van de Cabriohoeve mij helemaal enthousiast gemaakt over de cultuur van de MX-5. Ik was al langer fan van dit model, de tweede auto hoefde niet meer persé voor meerdere personen te zijn. Ik ken Willem en Peter al enkele jaren (was klant bij mij). Dus beginnen bij de specialist. Hier een keurige NB FL tegengekomen en was direct verkocht. Aangezien ik met de auto ook tourritten wil maken, adviseerde Willem me om lid te worden. Zo kon ik ook gelijk gebruik maken van de collectieve verzekering. Ik ben benieuwd naar jullie blad en de activiteiten van de club.

Vacature Technische Commissie

Vind je het leuk om aan je MX-5 te werken en doe je zelf het onderhoud? Of ben je technisch aangelegd en vind je het leuk om daar meer over te leren? De Technische Commissie zoekt opvulling van een vrijgekomen positie. De TC bestaat uit ongeveer 8 leden.

De Technische Commissie is het technisch aanspreekpunt voor de leden van de Mazda MX-5 Club Nederland. We beantwoorden vragen van leden, organiseren interessante technische evenementen en we houden zelfsleuteldagen waar we leden met hun onderhoud of technische problemen helpen. Of het nu gaat om een NA op leeftijd of een uit de ND serie, de aanwezige kennis is aanzienlijk. We schrijven ook artikelen voor het MX-5 Magazine en voor de website. De Technische Commissie heeft in het verleden diverse ingewikkelde problemen onderzocht en enkele grote technische klussen uitgevoerd. Die kennis delen we graag met onze mede clubleden.

Wat we van je vragen:

- ✓ Je hebt affiniteit met autotechniek;
- ✓ Je bent beschikbaar voor ca. 5 technische evenementen (de zelfsleuteldagen) op zaterdag in het voor- en najaar;
- ✓ Je vindt het leuk om technische onderwerpen te onderzoeken;
- ✓ Je vindt het leuk om je kennis te delen en je kunt een technisch stuk opstellen;
- ✓ Je kunt events (mede-) organiseren;
- ✓ Je bent enthousiast en hulpvaardig;
- ✓ Je bent een teamspeler;

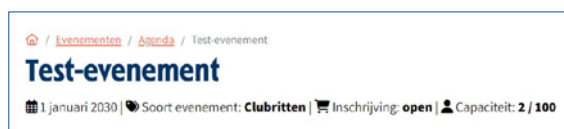
Meer weten en/of solliciteren:

Wil je meer weten over deze vrijwillige functie of wil je solliciteren? Stuur dan een email naar techniek@mx5club.nl, geef aan wat je nog meer zou willen weten of stel jezelf voor en geef aan wat jou motiveert.

Een nieuwe manier van inschrijven

Tekst en foto's: Jeroen Feelders

Het is al weer een aantal jaren standaard om op de clubsite voor dagritten in te schrijven en meteen via iDeal te betalen. Ook de inschrijving voor meerdaagse evenementen vindt tegenwoordig via de clubsite plaats met (deel)betalingen via iDeal-betaallinks. Bij de dagritten werd altijd per equipe/auto ingeschreven waarbij je soms kon aangeven of je equipe uit 1 of 2 personen bestond. Het maximum aantal deelnemers was daarmee bepaald op het aantal equipes/auto's. Omdat steeds meer ritten worden aangeboden met een digitale route voor je navigatie-apparaat komt het steeds vaker voor dat leden alleen een route rijden. De manier van inschrijven wordt daarom met ingang van het nieuwe seizoen aangepast.

De capaciteit-teller zal per deelnemer aftellen en niet meer per equipe/auto. Dat betekent ook dat er per persoon en niet meer per equipe moet worden ingeschreven. Zie hieronder een voorbeeld. Het blijft mogelijk om voor verschillende opties (bijv. diner) in te schrijven. Indien er een maximum aantal deelnemers voor een optie is en dat maximum is bereikt dan wordt er een waarschuwing weergegeven als je voor die optie wil inschrijven. Je kan dan nog wel voor het evenement zonder optie inschrijven. Is het totaal aantal beschikbare deelnemers voor het evenement gedaald tot 1 dan

Evenement

Evenement met optie

+€ 0,01

Aantal personen

1

2

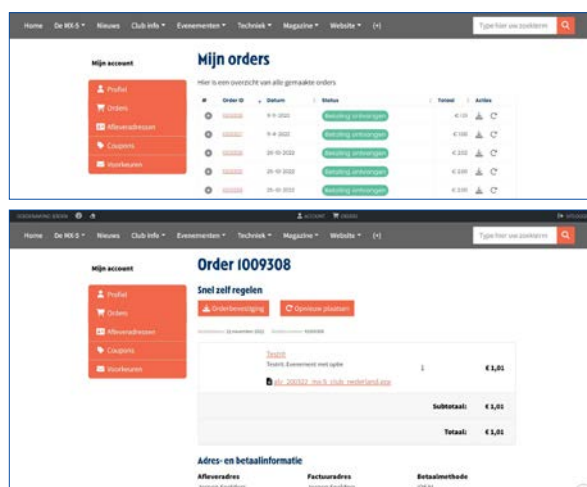
€ 2,00

Nu inschrijven en betalen

Nog maar 0 plaats(en) vrij!

kan er nog eenmalig met 2 personen worden ingeschreven; het evenement gaat op status "vol" bij capaciteit 0 of lager. De verdere procedure van inschrijven en betalen is niet gewijzigd.

Ook nieuw is dat met ingang van het nieuwe evenementenseizoen routeboeken (GPX of PDF) voor leden die hebben ingeschreven beschikbaar zullen worden gemaakt via je persoonlijke order-overzicht op de clubsite: <https://www.mx5club.nl/account/orders>

Het routeboek of andere bestanden zullen in de laatste week voor het evenement worden toegevoegd aan je online order-overzicht. Je kan de bestanden daar downloaden en zo nodig zelf afdrukken. De evenementencommissie en websitecommissie wensen jullie en mooi nieuw evenementenseizoen!

Nergens smaakt hij

beter dan in het land

van herkomst "Rioja"

Faustino 1 Gran Reserva

Tekst en foto's: Frank van der Valk

Altijd weer even passen en meten, kleding, kookgerei, matjes, slaapzakken, tentje, stoeltjes en reisgitaren voordat we op pad kunnen gaan met onze vrienden Annet en Kees.

**Donderdag 23 juni 2022
Rijswijk-Montargis 580 km**

Camping de La Forêt in Montargis

De eerste camping die we aandoen is Camping de La Forêt. Een eenvoudige maar een fijne stadscamping, prima sanitair en met ruime plaatsen. Onze tenten opzetten is de eerste avond altijd weer even uitdokteren, maar uiteindelijk wordt het de rest van de vakantie een makkie. Het etentje wat we van plan waren bij Restaurant Roma in Montargis voor Annet haar 65ste verjaardag stellen wij even uit vanwege een knie blessure van Maryam. Geen probleem via de aardige campingbeheerder bestellen wij pizza's bij de plaatselijk pizzeria van Montargis. Na het eten maken Kees en ik een avondwandeling naar het centrum Montargis. Vanwege de vele kanaaltjes in de Montargis wordt het ook wel het klein Venetië genoemd. De camping is normaal gesproken niet druk maar nu stond het vol met scholieren en met koepeltentjes. Je verwacht veel herrie maar daar was geen sprake van en alles verliep bijzonder rustig en gemoedelijk. De weervoorspellingen zijn niet goed en na overleg vinden wij het beter om niet te blijven in Montargis. De volgende morgen gaan we weer verder naar volgende Camping La Nozillière. Tijdens de koffie en ontbijt bij een traditioneel Café Tabac in het stadje besluiten we onze plannen drastisch te veranderen. De Camping La Nozillière in Age laten we voor een volgende keer en rijden voor het weer een stuk verder naar Bordeaux.

**Vrijdag 24 juni 2022
Montargis - Bordeaux 560 km**

Hotel Wood

We vermijden de tolwegen en over de snelwegen met weinig verkeer en langs bossen en landbouw bereiken wij zonder problemen de volgende bestemming. Omdat het nog steeds regenachtig en koud is, gaan we niet kamperen en ruilen de tenten voor een hotelkamer. De overnachting wordt het Hotel Wood aan de rand van Bordeaux en we zijn dan meteen al een stuk dichterbij onze eindbestemming.

Haro in de Rioja. Het eenvoudige Hotel Wood ligt in een buitenwijk van Bordeaux en het centrum is goed te bereiken per bus. Wel zo fijn dat wij onze MX-5jes kunnen parkeren op een afgesloten parkeerplaats van het hotel.

De eerste avond eten wij bij een modern Italiaans restaurant *E Ristorante* gevestigd in een shopping mall vlak bij het Hotel. De uitstraling van de zaak voldeed helaas niet aan de verwachtingen. Zowel de biefstuk en tonijn waren extreem doorgebakken en de pasta was ook niet lekker. Het voorgerecht en het nagerecht waren daarentegen wel oké.

Na het ontbijt in het hotel “ slechts €5,00” gaan we een dagje Bordeaux bekijken. Met de bus is er een goede verbinding van het hotel naar het historische centrum. Een prachtige stad met mooie pleinen, gebouwen, winkelstraten en gezellige restaurantjes. De geweldige fontein Aux Girondins is zeker een aanrader die je moet zien bij een bezoek aan Bordeaux. Na heel veel gezien te hebben wordt het voor ons weer tijd om te lunchen. Een uitstekende lunch met een heerlijk visgerecht voor de mannen en de dames gingen voor een lasagne met porc. Dit culinaire restaurant Chiocchio “ de Vos “ is met haar prijs-kwaliteit zeker een aanrader. Na een hele dag slenteren langs de vele bezienswaardigheden nemen we de bus weer naar het hotel. Na al het heerlijke eten in Bordeaux is voor de avond een eenvoudige maaltijd bij het hotel meer dan voldoende. Rond om het hotel gebeurt er weinig en we besluiten bijtijds naar bed te gaan om de volgende ochtend weer fit naar de volgende bestemming te rijden.

Zondag 26 juni Bordeaux-Haro” Spanje” 400 km

Camping de Haro

Na het ontbijt rijden we via de mooie tolwegen naar de Camping de Haro in de Rioja. Gelukkig is bij aankomst het slechte weer voorbij en kunnen we de tentjes met een zonnetje opzetten. Camping Haro ligt aan de rand van het dorpje Haro dat bekend staat als hoofdstad van de Rioja wijnen en zijn vele mooie wijnhuizen. Door de ligging, het betaalbare gezellige restaurant en het fantastisch schoon sanitair is deze camping zeker een aanrader voor een paar nachten. Wij lopen wat later op de avond naar Haro vanwege de restaurants die pas om 20.30 open gaan. Bij aankomst op het plein van Haro blijkt dat het een feestweek voor de bewoners is met elke avond live muziek.

Vanaf het grote plein lopen wij direct naar het bekendste straatje van Haro met aan beide kanten de traditionele tapasbarretjes. Wij kijken onze ogen uit naar het aantal gezellige eetgelegenheden en de vele consumerende bezoekers in het smalle straatje. Het is een sport om de juiste keuze te maken waar we uiteindelijk naar binnen gaan. De keuze van Annet kon niet beter. De vriendelijke eigenaar “denken wij” toonde vol enthousiasme zijn prachtige tapas en pintxos. Ook adviseerde hij bij de hapjes een duurdere exclusieve Rioja, maar daar gingen wij niet op in. De eenvoudige Rioja was voor ons meer dan goed en het is er niet bij een gebleven. Het eten van de diversiteit aan pintxos en tapas was telkens weer een verrassende smaakbeleving. Met teveel Spaanse hapjes en wat wijntjes is het wel zo makkelijk dat de camping op loopafstand was.

Het weer is iets minder, dus een prima dag om door het schitterende afwisselende landschap naar de stad Logroño “50 km” te rijden. Logroño is leuk voor een dagje door zijn lange winkelgalerij en het gezellig oude centrum. Gelukkig is het weer opgeknapt en rijden we met de open MX-5jes heerlijk terug langs de mooie wijnhuizen naar de camping. Traditioneel drinken Kees en ik een koffie bij een lokaal koffietentje voor we boodschappen doen voor het ontbijt. Dit keer een gloednieuwe moderne supermarkt in Haro waar van alles is te verkrijgen. Versgebakken brood, verse vis, een grote rij Spaanse Iberico hammen en grote sortering aan wijnen. Op advies van onze zoon gaan we in de middag naar het schitterende wijnhuis Bodegas La Rioja Alta S.A in Haro. Inderdaad een gezellige proeflokaal waar je heerlijke Rioja met Spaanse hapjes kan proeven. De jonge Engels sprekende gastvrouw neemt alle tijd voor ons en vertelt enthousiast over het wijnhuis. Zoals gewoonlijk, na afloop kopen we nog twee Rioja bewaarwijnen voor onze verzameling in Nederland. Er kunnen zes flessen buiten de bagage in de kleine kofferbak, dus kunnen we nog twee wijnhuizen bezoeken. In de avond gaan we naar het restaurant Arrope in Haro en vieren het uitgestelde etentje van Annet haar 65 ste verjaardag. Uitstekende slowcooking Iberico buikvet, heerlijke pasta's en uiteraard weer een Rioja “ (toevallig uit het zelfde wijnhuis dat we in de middag hadden bezocht).

In Haro werd nog volop gekeest en als afsluiting van de feestweek is er in de ochtend het traditionele feest “ Batalla del Vino”. Elkaar nat spuiten met rode wijn. De zon schijnt volop en we gaan weer op pad met de rode MX-5jes. We beginnen bij een van de grootste wijnhuizen de Bodegas Faustino van de Rioja. Dit wijnhuis is een fenomeen in de Spaanse wijnwereld: toonaangevend qua omvang, kwaliteit, diversiteit en behoort tot beste Gran Reserva wijnen uit de Rioja. Het was de bedoeling rond te kijken in de Faustino winkel maar uiteindelijk hebben we voor een tour door de fabriek met proeverij gekozen. Na de fantastische rondleiding door de fabriek kregen we nog een heerlijke proeverij van drie verschillende Rioja's met een schaalje tapas. Na afloop van de tour nemen we weer een paar exclusieve wijnen voor de wijnkast in Nederland mee. In het zelfde gebied is zeker een bezoek waard: het museum Würth. Würth is een Duits concern dat zich richt op bevestigings- en montage materialen.

De enorme particuliere verzameling van de eigenaar van de Würth fabrieken bestaat uit sculpturen en schilderijen van oude en hedendaagse kunstenaars. Het museum in de Rioja is een van de vijftien Würth musea verdeeld over Europa. Niet alleen de kunstwerken maar ook het modern ontworpen gebouw is een lust voor het oog.

Haro - Guggenheim Museum Bilbao 100 km

Helaas weer een koude dag en we besluiten vandaag om een dagje naar Bilbao te gaan met een bezoek aan het Guggenheim Museum. Na een uur rijden staan we in een parkeergarage midden in het centrum van de mooie stad Bilbao en vlakbij het Guggenheim museum. Eerst gaan we de vele winkels bekijken en daarna lunchen bij een gezellige koffiefabar Bilko. Eenmaal uitgerust melden wij ons aan via de website van het Guggenheim museum. Makkelijk en voordelig en als kers op de taart krijgt Annet voor het eerst haar kaartje voor de helft van de prijs omdat ze de leeftijd van 65 jaar heeft bereikt.

Behalve dat de bouwstijl van het museum bijzonder is, zijn de kunstwerken ook heel verrassend. Toevallig voor ons als autoliefhebbers was er op dat moment een tijdelijke overzichttentoonstelling van klassieke auto's van rond de zeventiger jaren. Het museum in Bilbao is een van de drie Guggenheim musea naast New-York en Venetië met hoofdzakelijk moderne kunst.

Würth museum

Museum Guggenheim

Vrijdag 1 juli Haro - Burgos 95 km

Camping Fuentes Blancas

Via het schitterende dorpje San Vicente de la Sonsierra rijden we binnendoor naar de volgende camping. Voor San Vicente de la Sonsierra nemen we even de tijd en wandelen we door het dorpje meteen klein marktje. Na een uurtje rijden door het mooi landschap komen we op de stadscamping Camping Fuentes Blancas in Burgos aan. Een fijne camping met ruime campingplaatsen, gezellig terras met restaurant en een winkeltje voor kleine boodschappen. Helaas het sanitair is zeker niet van deze tijd en moet nodig vervangen worden. Van de camping door het park en langs de rivier naar het oude centrum van Burgos is een uur lopen maar zeker de moeite waard. De talloze gezellige straatjes en pleinen met veel winkels, terrasjes en de enorme kathedraal van Burgos zorgen voor een leuke dag. Een optocht met de reuze poppen door de stad is wel het hoogtepunt van de dag naast de andere festiviteiten. Door de hoge temperatuur strijken we regelmatig neer op een van de leuke terrasjes. Ook de lunch is perfect bij het restaurant Rimbombim. Het buikspek van het Iberico varken en het zalm gerecht werden heel mooi opgediend en smaakte als de beste van tot nu toe van onze vakantie.

In de ochtend gaan we met de bus naar de kathedraal van Burgos. De enorme kathedraal staat op de Unesco lijst, dus kunnen we veel verwachten. Eenmaal bij de uitgang van de camping zien we veel mensen voorbij lopen richting het park. Aan een politieagent vragen wij wat er aan de hand is. Het blijkt het einde te zijn van de feestweek van Burgos. We besluiten om het bezoek van de

kathedraal vandaag uit te stellen. Het feest willen wij uiteraard niet missen en we volgen de voorbijgangers van Burgos naar het park. De plaatselijke restaurants en barretjes uit de stad hebben ieder grote partytenten met bars geplaatst, waar de mensen gezellig onder elkaar kunnen genieten van de wijn, bier, tapas en pintxos. Ook worden er wedstrijden gehouden wie de mooiste Spaanse hapjes kan maken.

Wij blijven nog een extra nachtje om alsnog de kathedraal van Burgos te kunnen bezichtigen. De kathedraal is prachtig met veel altaren met goud en marmer bekleed. Om alles te bekijken ben je als snel anderhalf uur bezig. We staan er elke keer weer van te kijken dat Spanje nog steeds betaalbaar is. Voor een goed glas bier of wijntje in een modern ingerichte bar betaal je €1,80. Ook het eten is zeer schappelijk maar we vinden dat het vaak een beetje te vet is. Daarom koken we vandaag weer eens op de camping wat zeker ook heerlijk en gezonder is.

Reuze poppen van Burgos

Dinsdag 5 juli Burgos-San Sebastian 230 km

Camping Igara

De camping ligt in een bosrijk, bergachtig gebied en toch dichtbij het centrum van San Sebastian. Rond het middaguur komen we aan en maken meteen gebruik van het restaurant op de camping. Een dagmenu met krokante kip, sla, Spaanse aardappeltje en een heerlijke saus. Cijfer 10! Ook heel fijn, de extra service, ieder uur een gratis pendelbus heen en terug naar het centrum van San Sebastian. San Sebastian ligt aan een baai met een heerlijk strand en mooie boulevard. Aangrenzend ligt het oude centrum. Het sfeervolle centrum staat ook weer bekend om zijn tapasbarretjes maar ook om de beste pintxos en tapas van heel Spanje. Met een genummerde lijst gaan we langs de lange toonbank vol met eten en noteren de mooie Spaanse hapjes die we willen proberen. Sangria maakt de Spaanse sfeer compleet en inderdaad de pintxos zijn wel een van de beste die we gegeten hebben van de vakantie. De volgende dag maken gebruik van het prachtige zwembad op de camping. Wanneer men van zwembaden houdt is deze camping een aanrader. Zo'n mooi en goed onderhouden zwembad vind je niet vaak op een camping. Tegen de avond lopen we vanaf de camping naar de hippe bierbrouwerij Crossen. Gezellige drukte, proeverij van de heerlijke gebrouwen bieren en uitstekende passend gerechtjes, zorgen voor een leuke avond. Terug kijkend op een fijn verblijf in San Sebastian rijden we de volgende ochtend naar Frankrijk.

Iberico varkens

Vrijdag 8 juli San Sebastian - St Laurant de Ceris Frankrijk 415 km

Camping Laurant

Deze rustiekcamping is echt voor de rustzoekers en kinderen zijn niet welkom. Er zijn tien staanplaatsen op een enorm veld. De camping heeft geen restaurant, en een campingwinkel en het dorpje St Laurant is te ver om te lopen. Vandaag is het heerlijk weer en we

maken een rit naar het historisch stadje Confolens. Een stadje met gezellige oude straatjes, een panorama uitzicht over de rivier Viene met zijn twee oude bruggen. Op vijf km afstand van de camping ligt het restaurant Le Saint Laurant. Zeker een aanrader voor een heerlijke lunch op een gezellig terras. Wij gaan voor het dagmenu zonder nagerecht. Als voorgerecht nemen we een bord met verse schelpdieren, slakken, oesters, ganalen met een verrukkelijk sausje. En als hoofdgerecht kiezen we voor de uitstekende entrecote, salade, friet en de gefileerde Dorado met groenten. De € 20,00 was het ons meer dan waard en we komen zeker terug. Na het ontbijt gaan we vandaag een dagje toeren naar het Kasteel Rochechouart in de Limousine. Wij stoppen nog even bij een groot veld zonnebloemen voor een foto met de sportauto's. Rochechouart is een enorm kasteel met weinig historische oudheden, behalve de mooie gedraaide trap en schitterende fresco's. Het kasteel is over het algemeen ingericht met hedendaagse kunst. Opvallend is het werk van de fotograaf Raoul Hausmann "1886-1971" niet alleen dat de foto's bijzonder waren, maar ook de ontwikkeling die hij "door zijn hoge leeftijd" heeft doorgemaakt wat de techniek van de fotografie betreft. Na het bezoek van het kasteel gaan we weer lunchen bij Sant Laurant daarna snel naar de camping en om daar de race van Max Verstappen op de mobile te volgen.

Kasteel Rochechouart

Maandag 11 juli St.-Laurant-de Ceris - Lyons-La Foret 535 km

Camping Saint Paul

Gezellige Franse camping en op loopafstand van een van de mooiste dorpjes van Frankrijk "Lyons-La Foret". Inderdaad het dorpje met een pleintje met rondom gezellige restaurantjes en in het midden een authentieke markthal is schitterend. Uiteraard even bij een traditioneel café Tabac een koffie gedronken en meteen rondgekeken waar we vanavond zullen gaan eten. We zijn voor het restaurant de La Halle gegaan. Leuke zaak met een gezellig terras midden in het dorpje maar de kwaliteit was zeker niet de beste van onze vakantie.

Na het ontbijt een ritje naar de stad Rouen (40 km). Rouen behoort zeker tot de prachtigste steden van onze vakantie. De leuke kleurrijke vakwerkhuisen, schitterende kerken en overal terrasjes zorgen voor een gezellige sfeer. Ondanks de hitte in de grote stad Rouen willen we toch even kort een kijkje nemen in het Museum voor Schone Kunsten van Rouen. Door verkoeling en het enorm grote aantal schilderijen blijft het niet bij zomaar een kijkje en hebben we uiteindelijk daar uren rondgekeken. Vooral opvallend voor een Frans museum is de

collectie van de vele religieuze grote schilderijen uit de 14e en 15e eeuw van Vlaamse en Nederlandse schilders.

Van een heerlijke dag in Rouen gaan we tegen de avond naar het feest in Lyons-La-Forêt naast de camping. Voor het vuurwerk begint gaan we eerst eten in het gezellige Cafe Tabac Petit Lyon en genieten daar van de heerlijke pizza's. Naast het politiebureau net buiten het dorpje volgen wij de stroom van een groot aantal buurtbewoners naar de open plek waar het afsteken van het vuurwerk plaats gaat vinden. Niet te vergelijken met Scheveningen maar zeker verrassend vuurwerk voor een klein dorpje in Frankrijk. In de ochtend bezoeken we het kleine marktje in de oude markthal van Lyons-La-Forêt en maken nog een mooie rit met de cabrio's in de bosrijke omgeving bij de camping. We stoppen bij de oude Abbay de Mortemet in het park du Chemin des Ducs. Een heerlijk park om rustig te wandelen. Op het park staan oude gebouwen, ruïnes, oude houten beelden met bewerkte kruizen, en zijn er schitterende waterpartijen te bezichtigen. Op de terugweg stoppen we even voor een foto met de MX-5jes voor de oude markthal. Aan alles komt een eind en we blijven voor de laatste avond in Lyons-La-Forêt en zijn gaan eten bij het restaurant Grand Cerf.

Markthal van Lyons-La-Forêt

Vrijdag 15 juli Lyons-La-Forêt - Rijswijk 585 km

In de ochtend pakken wij op ons gemak in en zijn rond 18.00 uur in Rijswijk. De MX-5jes hebben het weer prima gedaan. Totaal 3960 km met rijden in de omgeving meegerekend. We kunnen samen terug kijken op een geweldige reis en gaan zeker voor volgend jaar weer iets bedenken.

Tom Matano: ontwerper van de MX-5

Tekst: Henk Koning

Foto's: Mazda Motor NL, Henk Koning en Jesse Geurts

Het idee

Een jongeman uit Zandvoort, genaamd Leon, die 33 jaar geleden in Utrecht op de wereld kwam, werd op een gegeven moment verliefd op de MX-5. Hij had bij verschillende automerken gewerkt maar toen zijn werkgever hem vroeg om verkoopleider te worden bij de Mazda-tak van het bedrijf, deed hij dat. Hij probeerde de toezegging te krijgen dat hij terug kon naar zijn oude functie bij Renault wanneer het niet zou lukken. Nou niet dus.

Al snel kwam hij bij Mazda in zijn ritme en kreeg, zoals zovelen van ons, het MX-5 virus te pakken. In een bepaald jaar verkocht deze 'kleine' dealer negen nieuwe MX-5jes. Leon zijn verlangen om bij een 'groot' merk te gaan werken won het van de liefde voor Mazda. Na 4 maanden liefdesverdriet, BMW werd niet een nieuwe liefde, is hij weer in de Mazda familie opgenomen.

Kort na zijn terugkeer in de Mazda familie, het was mei 2022, kreeg hij contact met ene Tom Matano. Een Japanner die in de Verenigde Staten woont. Die Tom bleek één van de ontwerpers te zijn van de NA, NB en RX-7. Via de sociale media kwamen Tom en Leon in contact met elkaar. Hij vertelde Tom wat over zichzelf en zijn activiteiten binnen de MX-5 Club en de MX-5 Squad. Tom stuurde hem hierna een afbeelding van één van de eerste schetsen van de MX-5. Supergaaf!

In juni 2022 hadden zij weer contact en vertelde Leon dat er in augustus een MX-5 weekend was waar ongeveer 500 MX-5jes aanwezig zouden zijn. Misschien vond Tom het leuk om daarbij te zijn? Nou wordt Tom over de hele wereld uitgenodigd en dat loopt aardig in de papieren. Het zou hem wel wat lijken naar Nederland te komen, maar ja de pecunia....

Hierop startte Leon een crowdfunding onder de facebook leden van de MX-5-Squad. Binnen 4 dagen kon het ticket besteld worden! Niet in de laatste plaats door een flinke duit die door Mazda dealer Kreijne (Leon's nieuwe werkgever) in het zakje gedaan werd. Toen ook bij Mazda Nederland doordrong dat deze Tom Matano naar Nederland zou komen, kwamen ook zij in actie. Een businessclassticket werd door hen betaald en de eerste dagen is hij door Mazda Nederland opgevangen.

Ontvangst

Op 24 augustus was het zover. Op onze nationale luchthaven, vroeger onze trots weet je nog wel, kwam zonder veel vertraging Tom aan. Vervoer was geregeld door Mazda Motor Nederland en niet veel later werd er aan het IJ in Amsterdam een ware perspresentatie gehouden. Tom was duidelijk niet de eerste de beste! Hij gaf aan drie grote autobladen een interview. In onder andere de Autovisie is een mooi verhaal verschenen en velen van ons zullen dat al gelezen hebben.

Vrijdag 26 augustus

Op deze dag heeft een groot aantal MX-5 liefhebbers gewacht. Rond het pand van Mazda dealer Kreijne in Amersfoort melden zich al vroeg een groot aantal enthousiastelingen met hun trots. Hoeveel er precies waren weet ik niet maar alle parkeerplekjes in de buurt waren bezet. Ook de showroom van de dealer was ingericht voor de ontvangst met NA, NB, NC en ND. De RX8 van meneer Kreijne en de mede door Tom ontworpen RX-7 ontbraken niet. Het werd een geweldige mix van leden van de MX-5 Squad, MX-5 Club Nederland, RX-7 Club, Mazda België leden, een Duitse Squadvriend en misschien ook nog wat toevallige passanten.

Presentatie

Tegenover de dealer bleek een prachtige ruimte beschikbaar waar Tom op een immens podium een presentatie gaf over zijn werkzame leven. Een werkzaam leven dat ondanks zijn 75-jarige leeftijd nog niet beëindigd is. Hij geeft nog regelmatig les aan jonge ontwerpers, die in tegenstelling tot Tom, geen potlood en papier maar de digitale media gebruiken. Ook verricht hij nog werkzaamheden als autojournalist.

Achter Tom stonden twee prachtige posters van een NA en NB op ware grootte. Ook hingen er professionele schermen waar van alles op te zien was. Hij vertelde met een dosis humor zijn verhaal waarvan wij als MX-5 enthousiastelingen genoten. Ruim anderhalf uur vertelde hij over zijn werk, leven en passie. Nadat hij in de keuken had gekeken bij onder andere Volvo, GM, BMW en Ford werd hij Chief Designer bij Mazda.

Het belangrijkste voor Matano bij het ontwerp van een auto is dat deze in balans is. Dat de nadruk niet wordt gelegd bij de voor- of achterkant, maar op het geheel. Hij vindt dit nog steeds en noemt onder andere de BMW Z4 een auto die niet in balans is met zijn grote neus en promptte voorzijde. Trouwens hij vertelde ook dat de Z3 niet als echte roadster is ontworpen. De Z3 is een ontwerp op het platform van BMW 3-serie uit die tijd. Dit terwijl ik dacht dat die echt als roadster was ontworpen en gebouwd.

Verder is de gewichtsverdeling voor/achter van 50/50 in zijn ogen erg belangrijk. Zijn streven was om een zo licht mogelijke auto te bouwen. Na de NC is Mazda hier met de ND ook weer bij teruggekeerd.

Miatavillage

In zijn verhaal haalde hij een paar keer aan dat hij een droom had van een Miata village. Voor de leken onder ons is de MX-5 in onder andere de VS altijd liefkozend Miata genoemd. Zelfs de huidige ND die door Mazda in de VS als MX-5 wordt verkocht noemen ze daar nog steeds Miata. Hij kon niet vermoeden dat zijn droom een aantal uren later uit zou komen. Na een door Kreijne verzorgde lunch voor alle aanwezigen en een langdurige signeersessie is een kleine groep MX-5 liefhebbers met Tom naar Limburg gereden. Matano is door zijn leeftijd niet meer in staat om langdurig handtekeningen te zetten op allerlei onderdelen van zijn ontwerp. Hier zagen we weer de inventiviteit van de Nederlanders. Dashbordkastjes, zonnekleppen en zelfs een kofferdeksel werd gedemonteerd om te laten signeren door de ontwerper.

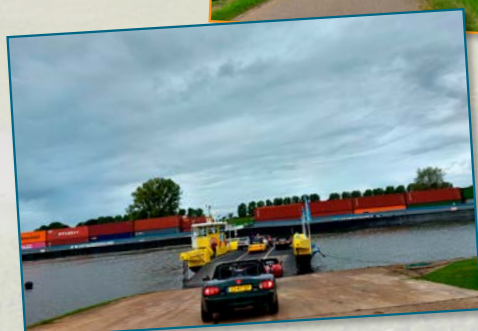
Zelf was ik in de gelukkige omstandigheid om met een klein gezelschap met Tom in hetzelfde hotel te verblijven. Daar heb ik hem 's-morgens vroeg weten te verleiden tot het zetten van zijn handtekening aan de binnenzijde van de kofferklep van mijn 30th anniversary! Een keer koffie halen voor hem en een glimlach van Annemieke waren voldoende.

M.A.S.

Miatas at Summertime was het volgende waarvoor Tom naar Nederland was gekomen. Voorheen heette dit Miatas At Sevenum, maar door een verplaatsing van het jaarlijks terugkerende MX-5 evenement naar Reuver is de naam gewijzigd. Een internationaal gebeuren waar altijd meerdere nationaliteiten aanwezig zijn. Van standaard MX-5 tot volledige verbouwde modellen. Voor elk wat wils dus. Een groot deel van de deelnemers verblijft op het evenemententerrein in tentjes maar ook de B&B's en hotels in de omgeving worden voor overnachting gebruikt. En daar zat de ontwerper van ons troetelkind op vrijdagavond aan een hamburger met friet in het Limburgse land. Ik hoorde hem op een gegeven moment zeggen: A dream come true. Dit leek op zijn gedroomde Miata village. Het weekend ging verder met allerlei activiteiten en ook een ritje met de squad members stond op het programma. Tom werd steeds enthousiaster door zoveel vooral jonge mensen te zien genieten van zijn ontwerp en misschien wel droom. Daarnaast genoot hij met volle teugen van de "Tree Lined Miataroads".

Natuurlijk is hij door diverse mensen herkend, mede omdat dit niet zijn eerste bezoek aan een MX-5 evenement in Europa was. Wel werd hij redelijk goed 'beschermd' waardoor hij niet telkens handtekeningen moest zetten of op een andere manier te vermoeid raakte. De zaterdag hebben wij afgesloten met een heerlijk diner bij een Aziatisch restaurant en ook daar genoot hij zichtbaar van. Zondag weer retour naar het westen van het land waarna Tom maandag weer teruggevlogen is naar de VS.

Van Tom Matano kreeg ik toestemming een eerste schets van zijn hand, gedateerd 1-4-84, te gebruiken voor publicatie in ons magazine. Wanneer je hiernaar kijkt herken je al veel van de MX-5. Een prachtige man met een mooi verhaal. Leon heel erg bedankt dat je ons hebt laten genieten van de ontwerper van ons speeltje: De Mazda MX-5!

Het Land van Maas en Waal

Tekst en foto's: Paul de Looze

Het is 18-september 2022, de wekker staat op uitslapen en loopt af om half acht. De regen klettert op het dakraam en wij kijken elkaar wat slaperig aan. Dit is toch een ander liedje dan met iets van zachtjes tikt de regen op het zolderraam en zeker niet het vrolijke Land van Maas en Waal bezongen door onze dorpsgenoot Boudewijn de Groot. Het is even droog, de hond wordt uitgelaten door Frida en ik bak wat verse broodjes voor het ontbijt. Het is inmiddels tijd om te vertrekken en omdat wij de nacht zuidelijker doorbrachten was onze route dit keer naar het noorden.

Een ritje van 50 minuten laat ons vehikel parkeren bij Mazda dealer Oostendorp. Na het in ontvangst nemen van de goodybag en het routeboek maar eens onder het genot van een kopje koffie de showroom doorgewandeld en van dichtbij de CX60 bekeken. Wat een enorm mooie bak is dat, daar kan je wel mee voor komen rijden zonder als patser te worden versleten, ze kunnen hooguit zeggen "die heeft het leuk voor elkaar".

Het is tijd om te vertrekken en we bestuderen even het route boek. Je kan de route op drie manieren rijden, voor de fanaten is er een route in breuken, voor de boekenwurmen is er een geschreven tekst en voor het moderne clublid is er een GPX-route voor in de navigatie. Voor één ieder wat wils en als je het niet voor elkaar krijgt om op de eindbestemming aan te komen ligt dat niet aan Bianca. Het is droog dus de kap is open en binnen vijf minuten zitten we op een mooi landweggetje. Onderweg komen wij na vijftien jaar clublidmaatschap toch weer plaatsjes tegen waar we echt nog nooit van gehoord hadden laat staan geweest waren. De meest opvallende plaatsnaam was voor mij Gewande. Hoe ga je nou aan een dokter uitleggen dat je in-Gewande bent maar daar ook last van hebt! Enfin de inwoners maakt het niet uit aan de villa's te zien, die "boeren" best daar.

We meanderen met de rivieren mee en soms slingeren we over het platteland soms de kap even dicht en dan weer open. Tot het moment dat wij het idee krijgen dat iemand de sluis heeft opengezet boven ons hoofd en moest de kap definitief dicht. Voor het eerst dat wij dat niet erg vonden omdat de natuur echt snakte naar water, want dat de droogte echt enorme schade heeft toegebracht was ook tijdens deze rit goed te zien.

Na een paar uurtjes begon de maag te knorren, dus het werd tijd de inwendige mens dezelfde boost te geven die de regen aan de natuur geeft. Wij stoppen als één van de eersten bij "het Anker" een gezellig etablissement op de dijk met een leuke lunchkaart. Na de bestelling van een alcoholvrije weizen en een flammkuchen loopt het anker vol met andere mede-wiskundefanaten die de breuken even met rust willen laten. De bezetting van de bediening was wat mager dus de dame in kwestie sjouwde zich een breuk aan alle versnaperingen en verkoelingen die rondgebracht moesten worden. Gelukkig had mevrouw ook wiskunde gehad op school en verhoogde "teller" onder de noemer van vele handen maken ligt werk.

Gesterkt door het lekkere edoch voedzame maal hebben wij de tocht hervat door het prachtige landschap. Wij hebben er ook ontzettend van genoten. Hoe knap is het dat de uitzetters al die mooie weggetjes aan elkaar weten te knopen, voor ons verveelt dat nooit. Door de regen stop je wel minder en eigenlijk is dat heel jammer. Deze tocht gaat dus ook in ons privé- archief omdat wij hem ook een keer droog en met een klein zonnetje open willen rijden en zo, wat vaker kunnen uitstappen en meer kunnen bezichtigen.

De eindbestemming is Moeke Mooren gelegen aan het water met een prachtig uitzicht vanaf het terras. Dat terras hebben wij helaas niet gebruikt om dat je biertje dan sneller wordt aangelengd dan dat je het kon opdrinken. Het werd dus gezellig binnen kletsen met een hapje en een drankje.

Dan moet je weer richting huis en onderweg bespraken wij wat een geluksvogels we zijn dat er ooit een MX-5 ons pad doorkruiste.

Het was Super, Bianca, graag tot een volgende rit, en deze die rijden we zeker nog een keer.

Hollandse Kroon: de laatste van h

Tekst en foto's: Krein-Jan Hilbers

De voorbereiding om deze rit begon bij mij op 9 juli van dit jaar. Een mooie zomerse dag en onder genot van een glas wijn met de burens in de achtertuin. Twee flessen wijn later liep het gesprek met buurman Alex naar de echt belangrijke onderwerpen in het leven. Wat doe je op je vijftigste en de kinderen bijna het huis uit zijn? Juist ja, je zoekt een gezamenlijke hobby. Na nog een mooie fles ontstond het beste idee. Laten we samen een MX-5 kopen. Tot mijn verbazing reageerde onze dames direct enthousiast.

Maar, laat ik me eerst even voorstellen. Krein-Jan Hilbers 52 jaar oud, woonachtig in Santpoort-Zuid. In het dagelijkse leven verplaats ik me in een Tesla model 3 met een 4% bijtelling. Nu drie jaar verder werkelijk de saaiste auto die je je kunt voorstellen. Hij doet het altijd en brengt me dagelijks naar Utrecht waar ik werkzaam ben in de IT.

Zo begon dus onze zoektocht naar een mooi exemplaar en na een aantal bezoeken aan dealers wisten we het. Een NC moest het worden. Betaalbaar en betrouwbaar mits er geen roest te vinden is. En zo geschiedde de aanschaf van een 1.8 Niseko uit 2008. Gekocht van een particulier en twee jaar geleden volledig opnieuw gespoten. Na een aankoopkeuring in Hillegom zijn wij de trotse eigenaar van onze deelauto. Zo blij als twee kleine kinderen met hun nieuwe matchbox speelgoedauto.

Volgende stap: lid worden van de MX-5 club, de huur van een garagebox en kilometers maken. Een van de eerste tripjes was met mijn vrouw bezoek aan een van de technische dagen. Daar kennis gemaakt met de eerste leden, waaronder Paul de Looze van de TC. Na een tip van Paul teruggereden via de Meije (aanrader), een mooie route.

Slotrit Hollandse Kroon

In Augustus ingeschreven voor de seizoensafsluiter voor mijn eerste echte kennismaking met de club. Na de oproep van Rob en Klaas mezelf als vrijwilliger voor dit verslag opgeworpen. Direct een leuke reactie terug. "Rob wat verwacht je precies van het verslag?" - hoe heb je je voorbereid: de MX-5 netjes gewassen, op tijd vertrokken, - hoe bevalt de ontvangst bij de startlocatie, vind je snel aansluiting bij de andere leden en voel je je thuis, - wat kom je onderweg tegen, wat maak je mee, wat vind je van de rit? etc, etc

Oh jee, Daar begint het al. Hoe heb je je voorbereid? Er wordt dus verwacht dat ik de auto was :). Nou Rob, zo geschiedde hoor. Inmiddels na 2500 KM de derde poetsbeurt. En wat moet ik in hemelsnaam met dat GPX bestand. Googlen en geupload in google maps. Heb ik hier voldoende aan?

Voorafgaand ook nog even een APK en kleine beurt bij Paul de Looze laten uitvoeren. Nog een paar kleine opmerkingen die gemist waren in de aankoopkeuring. Daar blijkt de ervaring van een echte Mazda liefhebber.

Vroeg opgestaan in de ochtend. Immers de F1 van Japan begint om 7 uur en Max kan kampioen worden. Maar de regen vertraagt de race enorm. Dan toch eindelijk gaan we nog van start, maar het einde van de race red ik niet. De Niseko uit de garage, Instappen en wegwezen.

Helaas kon buurman Alex toch niet mee. Even schakelen en waardige vervanging gevonden in broer Bert. Met nog vijf ronden van Max in Japan te rijden. ben ik vertrokken uit Santpoort-Zuid door de Velsertunnel de A22 op, onderweg naar broer Bert. Bij de aansluiting van de A22 met de A9 is het raak. In mijn ooghoek zie ik de eerste NC rijden. Een gave witte PRHT, even gas erop, kan niet missen die zijn ook onderweg naar Alkmaar. Toch eerst de afslag bij Hotel Akersloot, tussenstop Limmen voor broer Bert.

het seizoen en mijn eerste clubrit

Even voor 11 draaien we bij Ranzijn de ring Alkmaar af. Wat een genot. Plukjes MX-5 in diverse soorten en maten die al beginnen aan de trip. Bij de Alkmaarse Poort een mooi parkeerplekje gevonden tussen al dat ander moois. Koffie met koek als ontvangst en nog wat onwennig en niet exact weten wat we kunnen verwachten. Nou bij de inschrijvingsbalie volledig gerustgesteld. Wat een warme ontvangst. En direct uitleg over hoe we de route moeten rijden en welke app je vooral wel moet installeren om de route succesvol te kunnen rijden. Rally tripmeter geïnstalleerd en gaan.

Rond 11.30 besluiten we te starten met de route en ook wij rijden in een plukje auto's weg. 4 ND's, een NC en een NB. Top weer, wat hebben we een geluk. Al snel ontdekken we het "wat is Noord-Holland toch mooi". En die routebeschrijving? Och er rijden vijf MX-5jes voor ons, navigeren is wel heel makkelijk zo. Al snel blijkt dat zelfs met vijf kaartlezers "over de brug linksaf" op veel verschillende manieren kan geïnterpreteerd worden. En opeens rijden we midden in de groep. Langs het kanaal komen we de ene na de andere vier plus stuur roeiboot tegen.

Onderweg komen we hier en daar wat langs de kant van de weg geparkeerde MX-5jes tegen. Vrolijk zwaaiende clubgenoten wuiven ons tegemoet.

We rijden inmiddels zo'n 45 minuten in de groep door het mooie Hollands landschap. Tijd om op eigen benen te staan. In Anna Pouwlona stoppen we bij een café waar een NB staat geparkeerd. Tijd voor koffie en een rijderswissel. Het terras zit vol met motorrijders, ook die hebben een route door West Friesland en genieten van het mooie weer. Gesprek van de dag is natuurlijk waarom Max Verstappen nou toch wereldkampioen is geworden? Hoe zit dat nou met die puntentelling. Die uitleg is eenvoudig "Als er onder zwart-wit vlag gefinished wordt dan worden volle punten verdeeld."

Broer Bert rijdt de volgende stint¹. We rijden solo, niemand voor en niemand achter ons. Nu komt het erop aan. Al snel hebben we de schwing te pakken. Navigeren met de instructies die we gekregen hebben loopt heel soepel en zelfs een onervaren lid kan met deze instructies niet fout rijden. Via het Amstelmeer waar het wemelt van de vogelspotters door naar Hippolytushoef, Den Oever en Wieringerwerf. Wat is het toch heerlijk sturen, wat is de wind in je haar toch een fijn gevoel. Als je van molens houdt kan je hier je hart helemaal verliezen. Even stoppen dus om een mooi plaatje te schieten bij een molen.

Tijd voor de volgende stop en een lunch. En dan blijkt West-Friesland toch groter dan je denkt. Waar vinden we een goede lunchgelegenheid. Waren we 20 km terug niet door een dorpje gereden waar het terras vol zat met clubgenoten? We besluiten om toe te geven aan de foute hap bij Jan Patat in Middenmeer. Op het terras in de zon. We raken in gesprek met een Oma-kleinzoon combinatie. "Wat een platte auto is dat" weet de kleinzoon te benoemen.

¹ The portion of a race between pit stops. Drivers thus divide each race into several "stints," over which the performance of a car can vary due to tire condition, fuel load and other factors.

De laatste stint rijden we weer grotendeels solo en bij Oude Niedorp gaat het helemaal fout. Hier wordt in de landerijen “gewoon” hard gewerkt. De boeren waar we te gast zijn in West-Friesland maken overuren. Gevolg is dat een enorme landbouwcombinatie over de smalle met klei besmeurde wegen rijden. Stapvoets volgen we de kolonne. De enorme “rooi”-machine draait zorgvuldig het krappe bruggetje over. Nou Rob, volgende keer was ik de auto niet vooraf maar na de rit :-).

Hollandse Kroon

De zon doet goed zijn werk. Ik kijk naast me en zie dat Broer Bert een lekker kleurtje krijgt. Tijd om de schaduw op te zoeken. Bij de “gouden karper” vlak bij Ursem staat het vol met MX5-jes. Op het terras nuttigen we ons eerste biertje. Het laatste stukje geven we gas terug naar de Alkmaarse poort.

Daar is het inmiddels gezellig druk en al snel raken we aan de praat met een aantal leden en hebben we ook echt even de tijd om al dat moois te bestuderen. De eerste motorkappen gaan open en al snel staan we te praten bij een mooie ND die de nodige aanpassingen heeft.

Mooie verhalen met een van de leden over hoe ze haar partner heeft ontmoet bij de MX-5club. Het is een warme welkomst. Of het nou de purist is met een NA, NB die zelf sleutelt en nadenkt over hoe het roest is te stoppen, het gepensioneerd stel in een mooie ND of de hippe 40-er met een gemodificeerde ND met een ronkende uitlaat er is één ding dat iedereen bindt. De passie voor een goed sturende MX-5 en de wind in het haar.

Ik heb genoten van mijn eerste ervaring, het goed bijpraten met je eigen broer, de mooie route die is uitgezet en de warme ontvangst door collega leden. Helaas hebben we de stampot moeten overslaan. Mijn eerste ervaring is top.

12 November ben ik weer van de partij in Doetinchem voor de Technische dag. Misschien kan ik daar dat schuurplekje in het leer van de bestuurderstoel wel fixen. Samen met Buurman Alex schrijf ik me in voor de seizoensopening op 23 april. En wie weet organiseren we wel een rit langs de kust en over het kopje van Bloemendaal. Dank voor de organisatie van deze mooie trip!

Wat heb ik geleerd van deze eerste trip:

- 1) Bepaal vooraf waar je ongeveer wil lunchen. Ook in NL kan je lang niets tegen komen).
- 2) Ook in november in zonnebrand nodig! (Gratis tip voor broer Bert.)
- 3) Als er in het routeboek staat Let op! ... Dan moet je ook echt even opletten.
- 4) Een dagje met je broer opgesloten in een MX-5 is super waardevol.

Technische dag bij autobedrijf Huisman in Maasdijk

Tekst: Wim van den Berg

Foto's: Peter Vermeulen

Deze keer weer eens een aantal NA MX-5's op bezoek gehad. Één had een intensieve dag met olie wissels en afstellingen aan de aandrijflijn. Een ander was druk bezig met het weer gangbaar maken van het raam aan de passagiers zijde. Een paar leden wilden hun auto van onderen inspecteren. Een NB had zijn remmen vervangen, een NC monteerte een nieuw bagagerek. Dat waren de meest opvallende zaken. Een gewone, rustige technische dag die helaas verzet moest worden.

Bronsgroen eikenhout

Tekst: Bauke Wolters

Foto's: Bauke Wolters en Lou Hermens

Op zaterdag 24 september hadden Marjan en Lou Hermens een rit georganiseerd in Limburg, van Grathem naar Slenaken. Maar laat ik beginnen met een disclaimer: ik ben een Groninger van geboorte. En voor Groningers is alles beneden Zwolle het Zuiden, alles beneden de grote rivieren is buitenland, en Limburg is voor ons een andere planeet. Nou kom ik niet zo vaak op andere planeten en men is nooit te oud om te leren, dus: gaan!

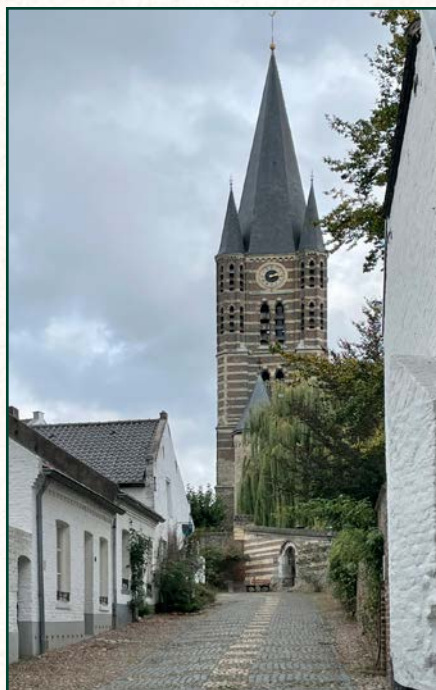
Het begon goed in Grathem met koffie en vlaai. Groningers denken bij een “(koeien)vlaai” aan iets heel anders; ik moet zeggen: de Limburgse versie is een verbetering. Om elf uur gestart, dakje dicht want het regende (eindelijk!). Spannende plaatsjes als Heythuysen (geboorteplaats van Lou; maar ik heb geen standbeeld gevonden), Roggel, Neer (en Op dan?), Waije, en een fraai traject langs de Maas, die gelukkig alweer vol was. Water genoeg, van boven en van beneden. Pontje bij Kessel: er is bijna niets leukers dan een pontje vol MX-5-en.

Limburg is duidelijk katholiek: heel veel enorme kerken, kapelletjes, straten met Sinten (er zijn er dus meer dan alleen Sinterklaas?), Monseigneurs, Paters en Bisschoppen. Er was ook een Max Verstappenshop onderweg, maar die hebben we overgeslagen want hij rijdt geen Mazda. Limbo's zijn kennelijk levensgenieters: een hele serie bierbrouwerijen, bij elke kerk tenminste één café. Roermond hebben we ook overgeslagen: het weer was er op dat moment niet naar om door de stad te struinen. Aan de Maas te zien scheelt het niet veel of Roermond verzuipt...

Waar we wél gestopt zijn was in Thorn, het witte stadje. Ik had er nog nooit van gehoord, maar dit was zeker de moeite waard. Heel stil, heel wit. Het leek wel een filmdecor (en daar is het ook al eens voor gebruikt). En gelukkig was het in Thorn een tijdje droog. Een lantarenpaalpomp (of pomplantarenpaal, het is net waar je prioriteit ligt), vijftien kapellen op 2.500 inwoners. Ook 25 verenigingen, waarvan twee harmonieën en twee schutterijen: kunnen ze mooi competitie-toeteren en op elkaar schieten. En een mooie abdij, vroeger hoofdkerk van een stift, het zelfstandige Abdijvorstendom Thorn. Dit was het kleinste soevereine staatje binnen het Heilige Roomse Rijk. Jaja. Die Roomsers toch...

Thorn ligt aan de Itterbeek, de grens met België. Zuinige Nederlanders als ze zijn hadden de rituitzetters geregeld dat MX-5-en bij het tankstation in België met 25 cent korting per liter konden tanken. Goed gedaan!

Gauw terug over de Maas naar Nederland. Buchten, Einighausen, Stein, het leek wel Duitsland. Chemelot gelukkig alleen maar heel

in de verte gezien. Veel beken: Beek, Neerbeek en Spaubeek. Maar wij Groningers horen altijd opscheppen dat Limburg zo bergachtig is, een soort Klein Zwitserland. We hadden zelfs sneeuwkettingen in de achterbak gegooid voor het geval dát. We hadden misschien beter waterkettingen mee kunnen nemen... Dus noemen ze het dorp maar gewoon Berg (én Terblijt). Nou ja, Valkenburg is niet helemaal plat, ik geef het toe.

Via Cadier (én Keer) naar Margraten. De Amerikaanse begraafplaats van de Tweede Wereldoorlog. We zijn er vaker geweest, en ook op andere Amerikaans begraafplaatsen, maar het blijft diep indrukwekkend. Vooral als je bedenkt dat 2.500 km naar het Oosten in Oekraïne weer dergelijke begraafplaatsen gecreëerd worden...

De rit eindigde in het Best Western Hotel in Slenaken, dat ook al het vertrekpunt was geweest voor de Hemelvaartsrit. Bekend

terrein dus, en van de vijftig equipes hadden zo'n twintig zich ook opgegeven voor het Italiaans buffet en overnachting. Een mooie gelegenheid om wat langer na te praten. Omdat de rit op zaterdag was, konden we op zondag na het ontbijt nog wat langer kronkelen door het Limburgs landschap, nu met zon!

Ik heb wel een klein kritiekpuntje op de rit: de titel Bronsgroen Eikenhout vond ik niet zo van toepassing. Iets van "waterweg met drempels" of zo zou beter van toepassing zijn geweest. En de opmerking in het routeboek dat Limburg de mooiste provincie van Nederland zou zijn? Nou, in ieder geval wel de natste! En Marjan en Lou hebben toegezegd om bij de Pinksterit 2023 in Groningen aanwezig te zijn voor een tegenbezoek. Mogen ze het Hogeland vergelijken met de Cauberg.

Wees welkom!

Marcel Dekker kampioen Mazda MX-5 Cup 2022

Tekst en foto's: Mazda Motor Nederland

Marcel Dekker van Team Dekker Racing is Nederlands Kampioen geworden van de Mazda MX-5 Cup 2022. Na twee enerverende racedagen, waarin alles nog beslist kon worden, blijkt regerend kampioen Dekker zijn titel te behouden. Het weekend kenmerkte zich door een zonnig circuit, veel tracklimits, spannende slipstreamgevechten en spanning voor de uitslag tot de laatste minuut van de races. Uiteindelijk wist Niels Langeveld in beide races de eerste plaats te bemachtigen.

Crash in Ramshoek tijdens kwalificaties

Op de zaterdagochtend was de baan vochtig, maar niet nat en dat zorgde ervoor dat bij de start alle MX-5's voorzien werden van slicks. Belangrijk bij deze wegconditie was dat de banden op temperatuur kwamen om voldoende grip te krijgen. En dat die grip niet direct voor elke auto gold bleek uit het feit dat na de start er snel een rode vlag verscheen voor een crash in de Ramshoek. De Ramshoek is een serieuze bocht en de snelste bocht van het circuit. Zelfs voor veel internationale raceklasse is de Ramshoek de snelste bocht in het kampioenschap. Dat deze bocht uitdagend is kwam tot uiting toen na acht minuten de auto van Peter Sterken de bocht uitvloog. De palen van de vangrail waren maar liefst twintig centimeter verschoven, dus dat was een ernstige crash. Gelukkig kwam Sterken er ongedeerd uit. Om 11.25 uur werd de kwalificatie hervat en konden de coureurs verder gaan met het neerzetten van

snelle tijden. Bij de laatste doorkomst was het Langeveld die de snelste tijd neerzette met 1:55:081. Het verschil tussen Langeveld met de snelste tijd en Sam Jongejan op de tweede plek is slechts 0.056 seconde.

Veel tracklimits in de eerste race

Lisette Grinwis van Polyparts Rent en Laura van den Hengel van JR Motorsport waren de twee vrouwelijke rijders die het veld van veertien rijders versterkten tijdens de finaleraces. Deze finalerace was het zevende raceweekend, na diverse races in zowel Nederland als België.

Bij de start van de eerste race was de kop van het veld goed weg. Toine Kreijne bleef direct op kop, na op pole position van start te gaan. Na de eerste ronde wist Dekker snel op te klimmen en ook

Langeveld wist in korte tijd veel plaatsen goed te maken, door van de tiende naar de vijfde plek te klimmen. In de tweede ronde ging Dekker al snel aan de leiding, voor Kreijne en Vollebregt, die nog steeds in de kop zaten. Dat de Utrechtse debutant Frenk Vollebregt ervaring in de racesport heeft, zag je duidelijk in deze ronde. Voor komend weekend had hij de overstap gemaakt vanuit de DNRT en reed mee namens Dekker Racing.

Na drie ronden ontstond er een kopgroep van Langeveld, Dekker en Kraan. Het regende ondertussen tracklimits bij verschillende rijders. Met nog dertien minuten op de klok was Kreijne inmiddels ver teruggevallen naar de tiende plaats. Halverwege de wedstrijd was er een duidelijke kopgroep van Langeveld, Kraan Jongejan en Vollebregt. Dekker had helaas ernstige technische problemen en haakte daardoor niet meer aan bij de kop. Van den Hengel van team JR Motorsport had ook pech en kwam bij de Madeveenbocht in de grindbak terecht.

Uiteindelijk eindigt Langeveld op de eerste plaats, gevolgd door Kraan en Kreijne. Winnaar bij de Junioren is Dominique Kraan, die gevolgd wordt op de tweede plaats door Sam Jongejan en op plaats drie Jordy van der Eijk. Winnaar bij de Gold Cup is in de eerste race Fady Fresnais en op plek twee Wilfred Herder. De snelste tijd wordt genoteerd door Kraan met 1:55:985.

Spannend spektakel bij laatste race van het seizoen

Met de snelste rondetijd in de kwalificatie kon Langeveld op zondagmiddag in de tweede race van pole vertrekken. Achter Langeveld stond Jongejan op de tweede startplek en Kraan op de derde plek. Langeveld ging bij de start direct goed weg. De top drie passeerde in de startvolgorde de bekende Haarbocht. Marcel Dekker wist zich heel snel te herstellen en al direct in de slipstream te komen, waardoor hij opklom naar de top vier.

Vanuit race control was er, al in de eerste ronde, in de Ruskenhoek een grote stofwolk te zien. Deze wolk werd gecreëerd doordat Laura van den Hengel in de grindbak terecht kwam. Gelukkig kon zij haar weg op het TT Circuit vervolgen.

Na een mooie eerste ronde ontstond er direct een trein met Sam Jongejan aan kop. Ook in de tweede ronde was er een trein van maar liefst acht MX-5's. Routinier Dekker wist goed zijn positie te pakken en naar de derde plek te rijden. De MX-5 Cup bleek ook deze race weer ontzettend spectaculair te zijn, met een mooie strijd tussen de rijders. De kopgroep viel enigszins uit elkaar en met een kopgroep van drie en slipstreamgevechten wist Langeveld met zijn grijze MX-5 aan kop te komen. Gelukkig sloot Dominique Kraan zich na een moeizame eerste ronden toch aan bij deze top en met nog tien minuten op de klok pakte hij zelfs de leiding.

Dat het spannend blijft tot de laatste minuten bleek toen Langeveld de leiding overnam bij de Geert Timmerbocht. De laatste twee rondes werden de spannendste van de race. Het slipstreamduel was in volle gang, toen met een heel heftige verdediging in de Haarbocht de getalenteerde Sam Jongejan de bocht uitvloog. Marcel Dekker wist daarnaast met een mooie zet naar de tweede plaats te klimmen. De laatste ronde ging in en Langeveld wist zijn koppositie te behouden. Net voor de Geert Timmerbocht reed Langeveld nog steeds aan kop en pakte bij de finish de overwinning.

Dekker weet de tweede plaats te bemachtigen en Dominique Kraan de derde plaats. Bij de Junioren wint Dominique Kraan met een eerste plaats, Jordy van der Eijk met een tweede podiumplaats en Sam Jongejan met de derde. Bij de Gold Cup is Fady Fresnais de eerste geworden en Wilfred Herder van Team Mazda Kreijne tweede. De snelste tijd is voor Sam Jongejan met 1:56:251.

Routinier Marcel Dekker Nederlands Kampioen

Marcel Dekker is Nederlands Kampioen van de Mazda MX-5 Cup 2022 met 222 punten. Niels Langeveld blijft dankzij de punten die hij verdiende tweede met 216 punten. Dominique Kraan wordt derde met 160 punten.

Bij de Junioren is Dominique Kraan de eerste kampioen van deze Cup, met 221 punten. Sam Jongejan eindigt als tweede met 219, gevolgd door Jordy van der Eijk met 201. In de Gold-categorie is Wilfred Herder kampioen en Pim van Riet eindigt op de tweede plaats en Fady Fresnais als derde.

Wetenswaardigheden

Tekst en foto: Frans Hofman, rijder van Esther Hofman

Ervaring hebbende met een NA toen deze nog jong was en nu het geluk hebbende dat hij af en toe het stuur mag vasthouden van de ND van zijn echtgenote was ik als liefhebber op zoek naar een boek dat de gehele geschiedenis van de MX-5 behandelde.

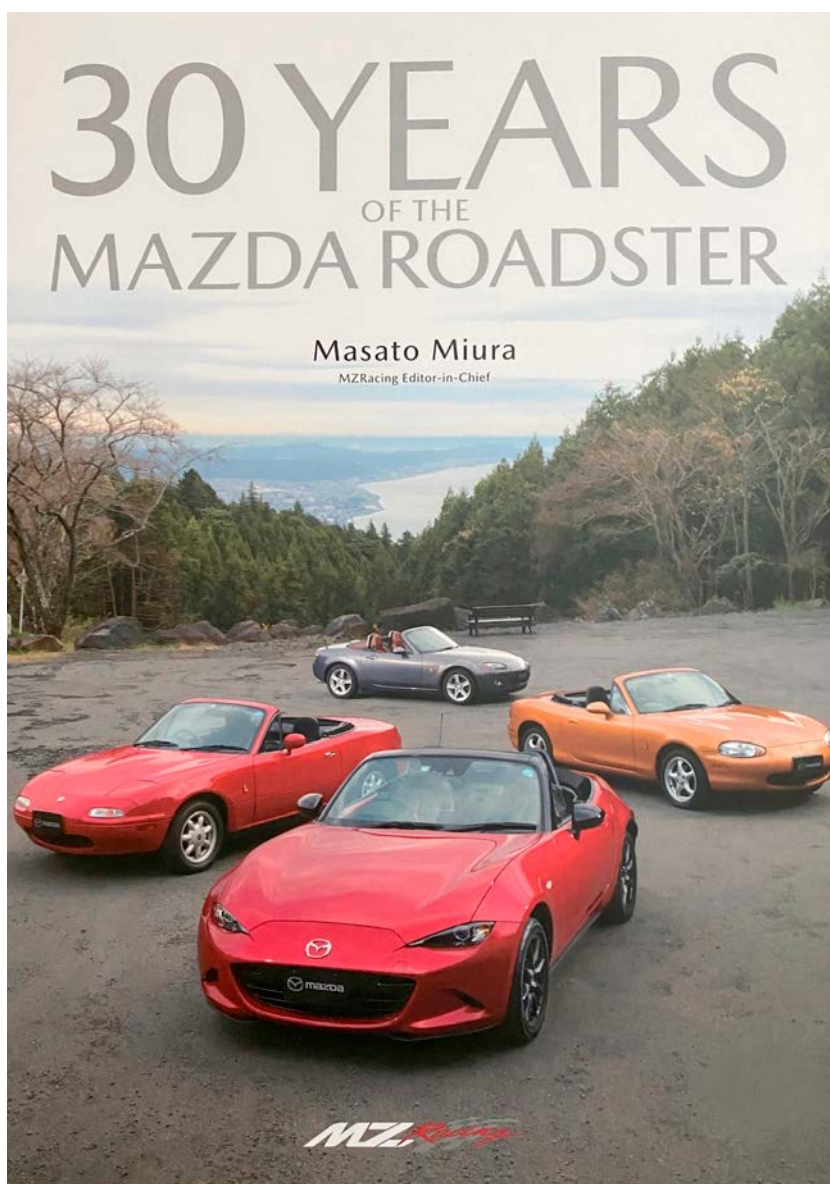
In de boekenrubriek van Classic en Sportscars werd ik gewezen op dit boek. De bijgevoegde link naar een Amerikaans bedrijf werkte niet, ook niet via omwegen. Op Ebay werd het regelmatig aangeboden, maar altijd in Japans, dus leuk voor de plaatjes....

Uiteindelijk ben ik terecht gekomen bij de Japanse uitgever, die het boek voor 40.000 yen en 30.000 yen transportkosten keurig verpakt bezorgd heeft. De bedragen klinken spectaculair, maar omgerekend totaal ongeveer €70. Eenvoudig betaald via Paypal. Een normale prijs voor een soortgelijk autobook hier verkrijgbaar. Het boek is 240 pagina's, met veel informatie over alle typen,

bijzondere edities (inclusief "international"), modelwijzigingen e.d. Tevens inzicht in achtergronden en "international motorsport", tot de 30th Ann. Edition.

Conclusie: ik ben er blij mee.

Contact voor mogelijk geïnteresseerden: info@mzracing.jp

DRIVE TOGETHER

mazda

DE VOLLEDIG NIEUWE MAZDA CX-60 PLUG-IN HYBRID

- Stijlvol Japans design; zowel exterieur als interieur
- Efficiënte Plug-in Hybride; tot 63km elektrisch rijden
- Krachtig met 2.500kg trekgewicht

RIJKLAAR VANAF
€ 53.690

KOM NAAR DE MAZDA-DEALER

Kijk voor een vestiging in de buurt op [mazda.nl](https://www.mazda.nl)

Mazda CX-60 2022 vanaf € 53.690. Gemiddeld verbruik Mazda CX-60 2022 van 1,5 liter per 100 km / 66,7 km per liter / CO2-uitstoot van 33 g/km. De vermelde WLTP waarden voor het gecombineerde brandstofverbruik en de CO2-uitstoot zijn gemeten volgens de WLTP-testmethodiek. Genoemde prijzen zijn incl. BPM, BTW en kosten rijklaar maken, excl. metallic/mica lak en opties. Afgebeeld model kan afwijken van de daadwerkelijke specificaties. Prijswijzigingen voorbehouden. Zie voor kosten en voorwaarden: www.mazda.nl.

De Cabriohoeve.nl
VERKOOP - ONDERHOUD - ONDERDEI EN

Geniet met elkaar deze
feestdagen en maak
mooie kilometers in
het nieuwe jaar.

Ook in 2023 staan wij
graag weer voor jullie klaar.

Team De Cabriohoeve

Julianalaan 9, 9462 PG Gasselte

0599 513 713

info@decabriohoeve.nl

www.decabriohoeve.nl

De Cabriohoeve.nl
VERKOOP - ONDERHOUD - ONDERDEI EN